

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 129, ЧИСЛО 40, П'ЯТНИЦЯ, 7 ЖОВТНЯ 2022 РОКУ

1893

Vol. 129, No. 40, FRIDAY, OCTOBER 7, 2022

\$2.00

Українці підтримують вступ до НАТО

КИЇВ. – 30 вересня Президент України Володимир Зеленський повідомив, що Київ подає заявку на вступ до НАТО за пришвидшеною процедурою.

Абсолютна більшість українців підтримує вступ України до НАТО і Європейського союзу, свідчать результати соціологічного опитування, проведеного групою „Рейтинг“ і оприлюдненого 3 жовтня. 86 відс. опитаних підтримали б вступ України до Євросоюзу в разі проведення референдуму (проти – 3 відс., не проголосували б – 7 відс.). Підтримка вступу до ЄС однакостайна серед представників усіх регіонів і вікових груп, кажуть соціологи.

Підтримка вступу до НАТО – найвища за історію спостережень: на референдумі цю ініціативу підтримали б 83 відс., проти – 4 відс., не проголосували б 9 відс. На відміну від вступу до ЄС, вступ до НАТО дещо обережніше сприймається жителями сходу країни (17 відс. не прийшли б на голосування). Опитування проводили 1-2 жовтня серед населення України віком від 18 років в усіх областях, крім окупованих територій Криму та Донбасу, а також територій, де на момент опитування відсутній український мобільний зв'язок.

Радіо Свобода

Набув чинності закон США про ленд-ліз для України

1 жовтня набув чинності закон США про ленд-ліз для України. 9 травня Президент США Джо Байден затвердив Закон S. 3522 про ленд-ліз та захист демократії в Україні-2022, який дозволить задіяти програму прискореної допомоги Україні з боку США.

Програма ленд-лізу передбачає повернення коштів за отриману техніку, тоді як інші програми, за якими США постачають допомогу Україні, як то USAI (Ініціатива сприяння безпеці в Україні) та програма президентських повноважень, не передбачають повернення коштів.

Останні поставки американського озброєння в Україну відбуваються за цими програмами. Наразі Адміністрація президента США використовує для них кошти, які виділив Конгрес. Йдеться про пакет на суму в 40 млрд дол., більш ніж половина з якого закладені на військову допомогу та супутні витрати. Ці кошти потрібно було витратити до кінця фінансового року в США, який припадає на кінець вересня.

Координатор Ради з нацбезпеки і стратегічних комунікацій Джон Кірбі підкреслив: „Ми вдячні Конгресу за цей законодавчий акт. Його було ухвалено на двопартійній основі, і це чітко вказує на те, наскільки члени Конгресу цінують підтримку, надану Україні, і хочуть впевнитись, що ми можемо і надалі це робити.“

Голос Америки

Військо України веде наступ

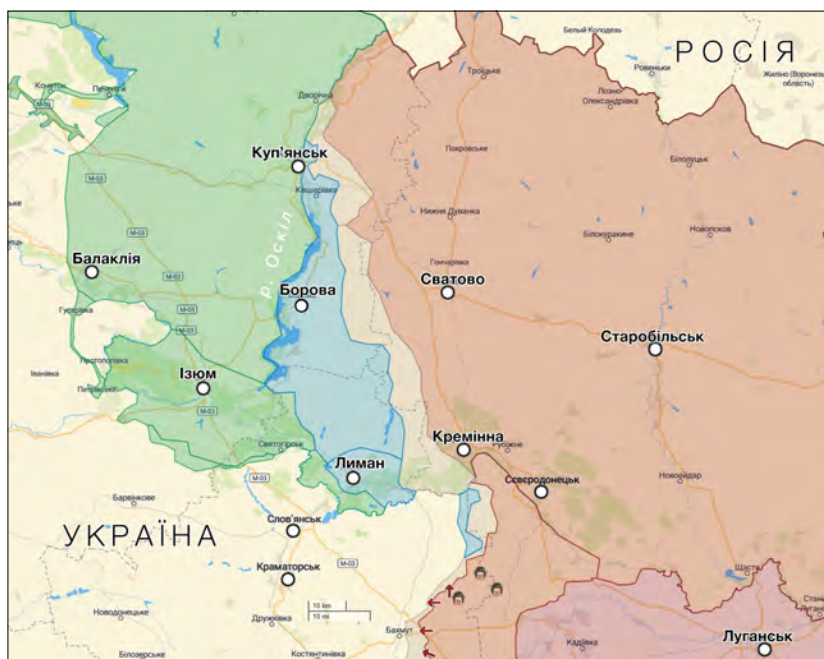
Українські сили оборони станом на 5 жовтня загалом звільнили від російських загарбників 1,534 населені пункти, у тому числі 483 в Харківщині. Росіяни втратили будь-яку ініціативу на всій лінії фронту, крім Бахмутського напрямку. На Херсонщині й Харківщині ЗСУ женуть їх настільки швидко, що ворог не встигає закріпитись і вибудувати лінію оборони. Загалом, Харківську область вже звільнено на 95 відс.

2 жовтня президент Володимир Зеленський повідомив, що ЗСУ повністю зачистили місто Лиман Донецької області. 4 жовтня над деокупованим містом офіційно підняли український прапор.

Це невелике, але стратегічно важливе для обох сторін місто. Деокупація Лиману – це крок до звільнення Донбасу і можливість піти далі – на Кременну та Северодонецьк у Луганській області.

Міністр оборони США Ллойд Остін назвав звільнення Лиману визначною подією. „Лиман служив росіянам лінією постачання, і вони використовували ці маршрути, щоб перекидати людей та матеріали на південь і на захід. А без цих маршрутів буде складніше“, – сказав Л. Остін.

Успіхи українських військових відзначив генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг. В інтерв'ю телеканалу NBC він наголосив, що українці „здатні відтіснити російські війська завдяки мужності, хоробрості, навичкам,

Мапа бойових дій на сході Харківщини та північному заході Луганської області. Голубим кольором позначені терени, звільнені ЗСУ протягом минулого тижня. (Мапа: deepstate.live)

але, звісно, і завдяки сучасній зброї, яку надають США та інші союзники“.

Представник Східного угруповання ЗСУ Сергій Череватий, говорячи про російських військових, які перебували в Лимані, зазначив, що частину з них фізично знищено, частину взято в полон, а частина змогла певними колонами або малими групами вийти. Зараз якась частина з них намагається займати оборону в Кременній. Водночас точної кількості полонених і вбитих він не назвав.

С. Череватий 1 жовтня заявив, що російська армія біля

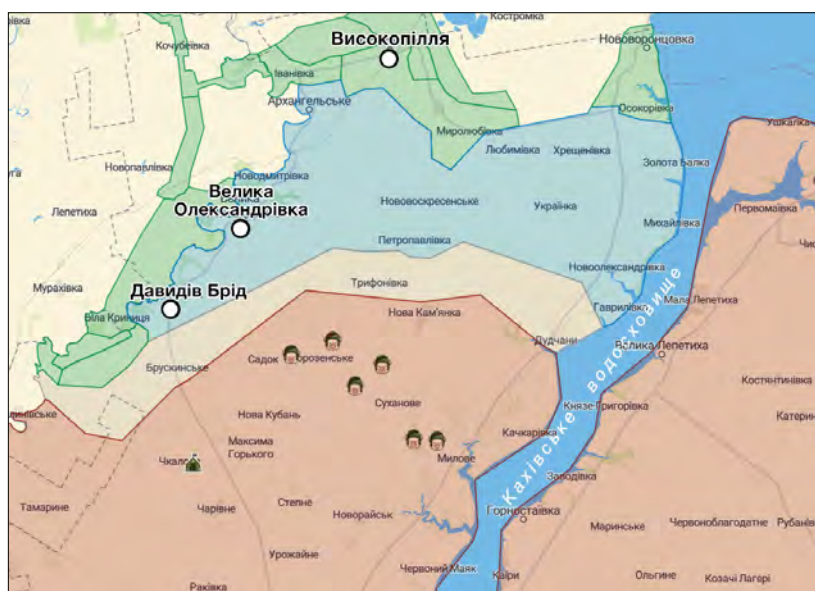
Лимана в оточенні, а близько 5 тисяч росіян – „у котлі“, а „населені пункти Ямпіль, Новоселівка, Шандриголове, Дробишеве, Ставки – звільнені“.

Він додав, що ЗСУ взяли село Торське, яке розташоване за 22 км на північ від Кременної.

С. Череватий розповів, що оборона Лиману була потужною, її тримала професійна російська армія. Зокрема, йдеться про підрозділи 20-ї гвардійської загальновійськової армії, зокрема, 752-й гвардійський мотострілецький полк, що дислокується у місті Валуйки Белгородської області. Це той самий полк, що штурмував місто Грозний на початку Першої чеченської війни. Там же діяли підрозділи морської піхоти Балтійської флотії РФ.

Разом із регулярними російськими частинами на лиманському напрямку воював сформований під егідою російського „Союзу добровольців Донбасу“ загін під назвою „Російський легіон“ (він же „БАРС-13“), а також підрозділи мобілізованих мешканців Луганська під прапором так званої „ЛНР“.

„Вони були доволі затяті і чинили опір, але воля, героїзм і навченість наших військових – піхоти, десантно-штурмових військ, військ Нацгвардії, сил ТРО дозволили зламати опір і

Мапа бойових дій на півночі Херсонщини. Голубим кольором позначені терени, звільнені ЗСУ протягом минулого тижня. (Мапа: deepstate.live)

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Дипломатичне турне міністра

КИЇВ. – Міністер закордонних справ Дмитро Кулеба 3 жовтня почав турне країнами Африки. Це перша дипломатична поїздка міністра закордонних справ України країнами Африки. Турне триватиме до 12 жовтня, воно почалося з візиту до Сенегалу. Турне є важливим елементом Африканської стратегії, яка була розроблена на доручення Президента України Володимира Зеленського та стала „дорожньою картою“ розвитку відносин держави з регіоном. Ключовою темою переговорів міністра стане консолідація політичної підтримки України з боку країн на тлі російської агресії, зокрема останньої спроби анексії українських територій. Серед інших пріоритетів буде зміцнення ролі України як гаранта світової продовольчої безпеки, взаємодія в галузі освіти, просування українських ІТ-продуктів, зокрема, сервісу „Дія“, створення нових можливостей для українського експорту. Турне міністра також стане підготовкою до проведення масштабної конференції Україна–Африка. (Радіо Свобода)

■ Росіяни відпустили директора

КИЇВ. – 30 вересня генеральний директор Запорізької АЕС Ігор Мурашов був затриманий російським патрулем дорогою від станції до Енергодара. Його автівку зупинили, самого силоміць затримали та із зав'язаними очима відвезли в невідомому напрямку, повідомив президент „Енергоатому“ Петро Котін. І. Мурашов як гендиректор ЗАЕС несе головну та виключну відповідальність за ядерну та радіаційну безпеку станції. Міжнародне агентство з атомної енергії (МАГАТЕ) звернулося до російської влади з проханням надати роз'яснення у зв'язку з повідомленнями про затримання гендиректора Запорізької АЕС. Його затримання створює небезпеку експлуатації найбільшої в Європі атомної електростанції. Генеральний директор МАГАТЕ Рафаель Гроссі повідомив, що росіяни відпустили І. Мурашова. (Европейська правда)

■ Суддя з російським громадянством

КИЇВ. – Служба безпеки України підтвердила наявність у голови Касаційного господарського суду в складі Верховного суду Богдана Львова громадянства Російської федерації. СБУ проінформувала Верховний суд, що за результатами перевірки встановлено, що Б. Львов отримав паспорт громадянина Російської федерації та податковий номер 17 жовтня 2012 року. Б. Львов є в реєстрі угод щодо нерухомого майна Росії стосовно квартири за адресою: Москва, Ленінградське шосе, 88. У Касаційному господарському суді провели збори суддів, на яких вони розглядали питання про дострокове звільнення Б. Львова з посади голови цього суду. Суддю не змогли звільнити з посади – за звільнення не вистачило одного голосу. Б. Львов залишився головою Касаційного господарського суду. Однак не довго: 5 жовтня Голова Верховного Суду Всеволод Князев відрахував суддю Б. Львова із штату Верховного Суду на підставі того що „Конституція України визначає, що повноваження судді припиняються у разі припинення громадянства України або набуття суддею громадянства іншої держави... Це безпрецедентне рішення для судової системи, адже зазначені положення Конституції та Закону застосовуються вперше. Але в часи повномасштабної війни з російською федерацією, коли на фронті та в тилу гинуть наші найкращі громадяни, ми не можемо дозволити навіть найменший сумнів в об'єктивності, незалежності та неупередженості Верховного Суду та всіх його суддів. І хоча Богдан Львов заперечує наявність у нього паспорта рф, однак його дії і сама ситуація вже серйозно шкодять авторитету Верховного Суду, спричиняють недовіру суспільства до рішень Верховного Суду, чого ніколи не повинно статися“, – вказали у Верховному Суді. (Радіо Свобода, BBC, Telegram Верховного Суду України)

Кремль не знає меж

КИЇВ. – Уряд Росії не зміг пояснити, в яких межах Росія намагається анексувати Херсонську і Запорізьку області України.

Питання про це 3 жовтня журналісти запитали речника Володимира Путіна Дмитра Пескова. Він відповів журналістам, що Москва „продовжить радитися з людьми, які живуть у цих областях“. Донецьку і Луганську області України Кремль вважає „приєднаними“ в адміністративних межах регіонів 2014 року. При цьому значна частина Донецької області з того часу залишається під контролею Києва, а українська армія веде успішний контрнаступ.

30 вересня президент Росії В. Путін підписав укази про „приєднання“ до РФ (фактично анексію) частково окупованих територій Запорізької, Херсонської, Донецької і Луганської областей. Він же раніше підписав указ про визнання „незалежності“ цих регіонів, виходячи з проведених там під контролею Москви так званих референдумів.

Україна і Захід засудили такі незаконні дії Кремля. Київ, Вашингтон, а також Британія і Канада оголосили про нові санкції проти РФ.

Україна заявила, що озброєним шляхом боротиметься за повернення окупованих територій.

Радіо Свобода

Зеленський відмовився від переговорів із Путіним

КИЇВ. – Президент України Володимир Зеленський 4 жовтня підписав указ, який вводить у дію рішення Ради нацбезпеки та оборони, відповідно до якого переговори з Володимиром Путіним неможливі. Рішення РНБО озглавлено „Щодо дій України у відповідь на спробу Російської федерації анексувати території нашої держави з метою забезпечення безпеки євроатлантичного простору України та відновлення її територіальної цілісності“. У першому пункті рішення йдеться: „Констатувати неможливість проведення переговорів із президентом Російської федерації В. Путіним“.

Інші пункти рішення схвалюють спільне звер-

нення президента, голови Верховної ради та прем'єр-міністра про вступ України до НАТО, уряду – схвалити пропозиції щодо багаторівневої системи гарантування безпеки на основі багаторонних та двосторонніх договорів України, які спрямовані на доведення оборонного потенціалу країни до рівня, який гарантує відсіч російській агресії, забезпечити посилення обороноздатності України шляхом збільшення постачання військово-технічної допомоги. Верховній раді рекомендовано прискорити ухвалення законопроектів про санкційне та інше реагування на ескалацію з боку Росії. (Грані.ру)

Розстріли мирних мешканців

25 вересня поблизу села Курилівка Куп'янського району на Харківщині правоохоронці виявили розстріляну колону з шести автівок, яку обстріляли російські окупанти. Внаслідок чергового звірства російської армії загинуло 24 людини, серед них — вагітна жінка та 13 дітей.

„Наразі, за дуже попередньою інформацією правоохоронних органів, це вивезення було організоване місцевим перевізником за великі кошти. Одне місце, за нашими даними, коштувало шість тисяч гривень. Цю колону було розстріляно, попередньо, з кулемета, який було встановлено на бронетранспортері, і після того, щоб приховати сліди злочину, росіяни підпалили транспорт“, – сказав голова Харківської обласної адміністрації Олег Синегубов.

Куп'янського перевізника, що організував виїзд людей колоною, яку розстріляли загарбники, вбили наступного дня. „Це був або самосуд родичів загиблих людей, або росіяни. Будемо встановлювати та чекати рішення правоохоронних органів“, – сказав керівник області.

* * *

Вранці 30 вересня російські війська обстріляли колону автомобілів із цивільними у Запоріжжі. Внаслідок ракетного удару російської армії по гуманітарній колоні загинули 30 осіб, 88 отримали поранення. Під удар потрапила гуманітарна колона автомобілів з цивільними, які намагалися

Розстріляна автоколона цивільних осіб у Запорізькій області (Фото: Національна поліція України)

перетнути пункт пропуску та виїхати на тимчасово окуповану територію за своїми родичами або ж відвезти туди допомогу. Про це повідомив голова Національної поліції України Ігор Клименко. Серед померлих є двоє дітей: 11-річна дівчинка та 14-річний хлопчик. Поранення зазнала також 3-річна дівчинка.

Росіяни атакували Запоріжжя, Дніпро і Миколаїв. По Запоріжжю російські загарбники випустили 16 ракет. Три з них уранці 30 вересня спрямували в район авторинку, поблизу траси Запоріжжя – Оріхів. Росіяни били по людям модернізованими ракетами С-300. Ворог вдарив по мирному Дніпру ракетою „Іскандер“, знищивши транспортне під-

приємство. Під час пожежі, яку спричинив удар, згоріли 52 автобуси, ще 98 пошкоджені. Крім того, у місті понівечені кілька багатопверхівок, гімназія, магазин та адміністративні будівлі.

Унаслідок ворожого ракетного удару по Дніпру загинули чотири людини: двоє дорослих і двоє дітей – ціла родина, семеро отримали поранення.

Троє людей загинули і 12 було поранено під час обстрілу зупинки громадського транспорту касетними снарядами в Миколаєві 29 вересня. Ворог за добу обстріляв 10 областей України.

Укрінформ

Розстріляна автоколона мирних мешканців у Харківській області на схід Куп'янська, у так званій „сірій зоні“. (Фото: Національна поліція України)

Україна має новий корабель

Український корвет „Гетьман Іван Мазепа“ у день спуску його на воду. В центрі – дружина президента Олена Зеленська. (Фото: пресслужба Президента України)

СТАМБУЛ. – Перший корвет для Військово-морських сил України 2 жовтня спущено на воду в Туреччині. Церемонія спуску бойового корабля з найменуванням „Гетьман Іван Мазепа“ відбулася в Стамбулі на військовій верфі підприємства „Istanbul Naval Shipyard“. „Сьогоднішня надважлива для України та її Військово-морських сил подія вкотре засвідчує, що в умовах вирішальної війни за нашу незалежність і територіальну цілісність, за волю багатонаціонального українського народу, за свободу і гідність ми маємо прекрасного друга – Турецьку Республіку. Наше співробітництво

отримує ще один вимір – прекрасний корвет, який вже скоро захищатиме Україну, вільне судноплавство, що безумовно є спільною метою наших країн“, – заявив під час церемонії віцеадмірал Олексій Неїжапа.

18 серпня Президент України Володимир Зеленський присвоїв ім'я „Гетьман Іван Мазепа“ корвету класу „Ada“, який будувався для України, з метою увічнення пам'яті видатного українського державного діяча гетьмана Війська Запорозького Івана Мазепи.

Радіо Свобода

Військо України...

(Закінчення зі стор. 1)

нав'язати свій хід бою“, – розповів С. Череватий.

Після звільнення Лимана й Борової ЗСУ продовжили рух на схід і розпочали звільнення Луганщини, 4 жовтня перерізали дорогу Кремінна – Сватове та продовжили наступ на Кремінну із півдня і на Лисичанськ з боку нафтопереробного заводу у Верхньокам'янці. Крім того, їм вдалося розвернути свій удар і на південь, повністю відкинувши ворога зі Спирного.

На схід від Борової ЗСУ пройшли вже половину дистанції в напрямку Сватового, яке незабаром може опинитися в оперативному оточенні із півдня, заходу та півночі. Саме з півночі на перерізанні траси зі Сватового до Росії рухається куп'янське угруповання ЗСУ, яке покищо зустрічає найбільший опір з боку ворога.

У Східному угрупованні ЗСУ повідомили, що взяли село Торське дорогою до Кремінної та вражають вогнем підрозділи противника, що перебувають у Кремінній.

Одночасним контрнаступом на кількох ділянках ЗСУ створили такий тиск, що унеможливили перекидання підмогою загарбникам у критичні точки. На фронті в росіян гостро бракує досвідчених військ, а свіжомобілізовані не здатні зупинити переможну ходу ЗСУ.

Президент України Володимир Зеленський оголосив, що звільнення українських земель продовжиться: „Росія влаштувала фарс на Донбасі, який хотіла подати начебто „референдум“. Щось зобра-

жували, водили автоматників по домівках, носили папірці, пропагандисти все це знімали в тій частині Донбасу, яку вони контролювали. А зараз там український прапор“.

* * *

На Херсонщині 1 жовтня українська армія продовжила контрнаступ на південь одразу в кількох напрямках уздовж Дніпра та Інгульця. За кілька днів спочатку вдалося прорвати оборону в районі Золотої Балки. Після цього ворог ще намагався стримати війська в районі Новоолександрівки, однак уже 3 жовтня ЗСУ були в Дудчанах, які триразовий час були опорним пунктом для загарбників. 4 жовтня ЗСУ продовжили рух уздовж Дніпра з метою вийти до Берислава та Козацького, що навпроти Нової Каховки.

Одночасно інша група штурмувала російські війська в районі Чкалового, Чарівного і Степного. Саме цей удар створив реальну загрозу для усіх загарбників, які окопалися північніше між Інгульцем та Дніпром. Росіяни побігли, залишивши добре підготовлені позиції в Давидовому Броді, Великій та Малій Олександрівках. За ними посилався фронт по всьому Інгульцю – аж до Снігурівки. Ті частини російських військ, які все ще залишаються на Миколаївщині з правого берега Інгульця та на південь від Снігурівки, можуть не встигнути відступити до Херсона, до якого звідти 40 кілометрів. А вже ЗСУ пішли на прорив ще в одному місці – в напрямку на Музиківку, під якою розбили 108-й гвардійський десантно-штурмовий полк і підійшли до Херсона на відстань до 10 кілометрів.

Укрінформ, Мілітарний портал, „BBC“,
Європейська правда, Еспресо

Попрощалися з військовим льотчиком

БУЧА, Київська область. – У місті 3 жовтня попрощалися з полковником Збройних сил України Михайлом Матюшенком з Бучі, який очолював групу льотчиків, відомих як „привиди Києва“, і загинув у небі над Чорним морем під час виконання бойового завдання у повітряному бою в червні цього року. Свій безцінний досвід роботи М. Матюшенко передавав молодшому поколінню.

Із приходом М. Матюшенка до керівництва 40 бригади тактичної авіації не зазнавала втрат у повітрі. У квітні командування Повітряних сил України повідомляло, що „привид Києва“ – це супергерой-легенда, чию постать створили українці. Це, швидше, збірний образ пілотів 40-ї бригади тактичної авіації Повітряних сил, які захищають небо столиці. (Радіо Свобода)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Коронавірус поширюється в Україні

КИЇВ. – Міська державна адміністрація 3 жовтня закликала жителів столиці повернутися до носіння масок через загрозу поширення коронавірусної хвороби COVID-19. За її даними, кількість хворих різко зростає: протягом тижня з 26 вересня до 2 жовтня у Києві виявили 2,515 випадків COVID-19, 242 особи потрапили до лікарень, 22 людини померли. Медики нагадують про важливість вакцинації, адже це єдиний спосіб захиститися від важкого перебігу хвороби та смерті. В уряді заявляли, що очікують нової хвилі COVID-19 нинішньої осені. (Радіо Свобода)

■ Можна виїхати з внутрішнім паспортом

КИЇВ. – Евакуйовані із зони бойових дій українці можуть виїхати до ЄС по внутрішньому паспорту. Це можливо для жінок, дітей та інвалідів, які евакуйовуються із районів ведення бойових дій. Через гуманітарні обставини та за раніше досягнутими домовленостями з суміжними країнами виїзд за кордон громадян України в умовах дії на території України правового режиму воєнного стану здійснюється за внутрішнім паспортним документом громадянина України. Разом із тим уряд рекомендує звернутися до компетентного органу країни Євросоюзу, в яку планується поїздка, з метою уточнення, чи достатньо буде для в'їзду в ту чи іншу країну цього документа. (Укрінформ)

■ Звільнено послів в Нідерландах та Швейцарії

КИЇВ. – Президент Володимир Зеленський своїми указами від 27 вересня звільнив Максима Кононенка з посади Надзвичайного і Повноважного Посла України в Королівстві Нідерланди та з посади Постійного представника України при Організації по забороні хімічної зброї за сумісництвом. Колишній радник-посланник посольства України у Франції М. Кононенко був призначений на посаду посла у Нідерландах в серпні 2021 року. Також цим указом президент звільнив Артема Рибченка з посади Надзвичайного і Повноважного Посла України в Швейцарській Конфедерації, а також з посади Надзвичайного і Повноважного Посла України у Князівстві Ліхтенштейн за сумісництвом. Він обіймав ці посади з червня 2018 року. (Укрінформ)

■ Порахували доходи від паломництва

УМАНЬ, Черкаська область. – Міська рада підрахувала доходи від паломництва хасидів: місто заробило станом на 25 вересня 9.6 млн грн туристичного збору. „Це перший рік, коли місто отримало додаткові кошти у місцевий бюджет, які будуть використані на інфраструктуру району перебування паломників, а більша їх частина – на школи, дитячі садочки, лікарні, дороги, підвищення обороноздатності країни та інші потреби громади“, – сказав перший заступник міського голови Олег Ганіч. Щороку мінімальні витрати на прийом паломників-хасидів становили близько 2-3 млн грн. У попередні роки місто заробляло від 291 тис. грн до 3.9 млн грн. На цьогорічне святкування Рош га-Шана до Умані прибуло 23 тис. прочан-хасидів. Не було лише паломників із Росії. (Укрінформ)

■ Конкурс фотопам'яток триватиме

КИЇВ. – Найбільший у світі міжнародний фотоконкурс об'єктів культурної спадщини „Вікі любить пам'ятки“ проходить до 31 жовтня. Про це повідомляє Міністерство культури та інформаційної політики. Мета проекту – зібрати світлина всіх пам'яток нерухокої культурної спадщини України до війни для ілюстрування статей у Вікіпедії. В основні номінації відбираються знімки, зроблені в будь-який період часу до 23 лютого 2022 року (включно). Також можна завантажити відео, де зображено пам'ятки. Переможці отримають цінні призи. З 24 лютого сотні пам'яток в Україні зруйновано, багато з них уже не підлягають відновленню. Саме тому наразі кожна світлина має вагомий цінність для увічнення пам'яті про культурну спадщину нашої країни. (Укрінформ)

АМЕРИКА | СВІТ

■ Нова військова допомога Україні

ВАШІНГТОН. – Департамент оборони США повідомив 4 жовтня про новий пакет військової допомоги для України на 625 млн дол. Пакет включає чотири ракетні системи HIMARS і боєприпаси до них. Того дня Президент США Джо Байден у розмові з Президентом України Володимиром Зеленським оголосив про надання Україні цього нового пакету військової допомоги. Загалом США виділили понад 17.5 млрд дол. на безпекову допомогу Україні з початку роботи адміністрації Джо Байдена, в тому числі понад 16.8 млрд дол. з початку вторгнення Росії 24 лютого. (Радіо Свобода)

■ Члени НАТО підтримують Україну

ПРАГА. – Голови дев'ятох країн-членів НАТО видали спільну заяву 2 жовтня, в якій вони підтримують плян вступу України до альянсу і закликають усі 30 країн-членів збільшити військовою допомогу Києву. Ці дев'ять країн розташовані в Центральній та Східній Європі, і вони побоюються, що стануть наступним об'єктом зазіхань Москви, якщо її не стримати в Україні. Чехія, Естонія, Латвія, Литва, Північна Македонія, Польща, Чорногорія, Румунія і Словаччина висловили підтримку Україні в її обороні проти нападу Росії. У заяві сказано: „Ми твердо підтримуємо рішення на вершинній зустрічі НАТО 2008 року в Бухарешті щодо майбутнього членства України“. На питання репортерів про подання В. Зеленським аплікації на прискорене членство України в НАТО радник США з національної безпеки Джейк Салівен відповів, що цей процес „повинен відбутися в інший час“. Генеральний секретар НАТО Енс Столтенберг сказав, що двері НАТО залишаються відкритими для України, але пригадав, що всі 30 членів мусять схвалити вступ до альянсу. Стривожені вторгненням Росії Швеція і Фінляндія офіційно подали заяви в травні на пришвидшений вступ до НАТО. Більшість країн вже схвалили свої заяви, так що обидві країни невдовзі стануть членами альянсу. („NBC News“)

■ Посол: критики хочуть розширити війну

СТЕНФОРД. – Проф. Майкл МекФавл із Стенфордського університету в Каліфорнії розповів 13 вересня, що є причиною того, що ті критичні голоси щодо війни, які з'являються зараз в Росії, „не закликають до перевороту проти Путіна; вони закликають розширити війну“. Він перестеріг, що це не є незалежні голоси на державних телеканалах, але кола, які хочуть „більше війни й більше тероризму“. М. МекФавл був послом США до Росії в 2012-2014 роках при Президентові Баракі Обамі. („Newsweek“)

■ Флориди потерпіла від гурагану

ФОРТ МАЄРС. – Гураган „Аєн“ вдарив по Флориді 28 вересня, спричинивши велику шкоду та смерть принаймні 109 осіб, чотирьох з них в Північній Каролаїні. Вітри силою до 150 миль на годину знищили багато будівель. Навіть через тиждень понад 400 тис. жителів далі не мають електрики, багато стали бездомними, а урядовці побоюються, що число загиблих ще збільшиться. („CNN“)

■ Війна виглядає зловісною для Путіна

НЮ-ЙОРК. – Дейвід Петреюс, колишній директор Центрального розвідувального управління (CIA) й генерал у відставці, виступив 2 жовтня на ньюйоркській радіостанції „WABC“. Говорячи про війну в Україні, він сказав: „Врешті-решт ситуація виглядає дійсно дуже зловісною для Володимира Путіна“. Генерал сказав, що недавні намагання В. Путіна провести часткову мобілізацію в Росії будуть недостатніми, щоб змінити хід війни. Він додав, що В. Путін хотів „відновити велич Росії“, але іронічно лише пошкодив їй. На початку війни в Україні Д. Петреюс сказав, що він не думає, що В. Путін перемає в Україні через брак достатнього числа військ та запеклий спротив українців. („The Hill“)

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Патріарх Філарет пропонує пенсійне забезпечення

З благословення Патріарха Київського і всієї Руси України, правлячого архиєрея в США і Канаді Філарета Вікаріят УПЦ Київського патріархату в США і Канаді оголошує початок реєстрації священнослужителів програми страхування життя, здоров'я та добровільного пенсійного забезпечення.

Ініціатива Вікаріят є програмою довічного страхування, яка може стати запорукою стабільного та гідного життя у похилому віці.

Всі клірики Вікаріят УПЦ Київського Патріархату в США і Канаді, які бажають долучитися до оголошеної програми добровільного достойного пенсійного забезпечення, повинні впродовж жовтня цього року звернутися з відповідними проханнями до Канцелярії Вікаріят УПЦ Київського патріархату в США і Канаді: 820 Hoffman Pl., 1st Fl., Philadelphia, PA 19123. Тел: 215-922-2062

Канцелярія Вікаріят

* * *

23 травня 2019 року Почесний патріарх Православної церкви України, колишній предстоятель УПЦ КП Філарет заявив, що не виконуватиме

умов положень Томосу щодо переходу закордонних парафій колишньої УПЦ Київського патріархату до складу Вселенського патріархату. У Міністерстві культури підтвердили, що Українська православна церква Київського Патріархату припинила своє існування, коли увійшла до Православної церкви України.

24 травня Філарет заявив, що не підтримує частину положень Томосу, зокрема про те, що Українська Церква має керувати тільки православними українцями, які знаходяться на території України.

Наприкінці травня 2019 року Вселенський Патріарх Варфоломій заявив, що ніякого Київського патріархату не існує: „Що стосується Філарета, то його відновили до єпископської гідності як колишнього Митрополита Київського“.

11 листопада 2019 року Шостий апеляційний суд Києва ухвалив продовжити ліквідацію УПЦ КП, незважаючи на тиск з боку прихильників влади Філарета, які штурмували суд, розтрощили двері, меблі і побились з правоохоронцями. Суд повністю став на бік Міністерства культури і Православної церкви України. (Вікіпедія)

Онлайн-виставка IREX

Дар'я Децька

1 вересня в межах програми СИЛА (Єднання через спільні дії молоді) IREX в Україні відкрив онлайн-виставку „Твоя СИЛА — прагнути перемоги“. Програма СИЛА — це дворічний проект, спрямований на збільшення потенціалу та соціального капіталу молоді з метою створення належних умов для інтеграції внутрішньо переміщених осіб в Україні, сприяння згуртованості громад і залученню до розробки місцевих і національних пля-

нів інтеграції. Програма дає молодим людям змогу стати рушіями змін у своїх громадах, що веде до стабільної інтеграції та нормалізації ситуації в Україні під час і після війни.

Завданням післявоєнного врегулювання ситуації в Україні є відновлення та розбудова миру, сприяння економічному розвитку й добробуту населення, захист прав і свобод людини, утвердження верховенства права та справедливості,

(Закінчення на стор. 17)

Видали молитовник для воїнів

Аделя Григорул

Невід'ємна зброя в їхній боротьбі — молитва, здатна відвести кулю і врятувати життя, знешкодити всі плани окупанта. Недавно для воїнів на фронті та їхніх родин у тилу з благословення митрофорного протоєрея о. Василя Ужитчака, настоятеля храмів Успіння Пресвятої Богородиці та св. великомученика Дмитрія Православної церкви України села Білих Ослав в Надвірнянській друкарні вийшов друком молитовник мандрівного формату під назвою „Мати Божа, змилуйся над Україною“. Автор задуму й упорядник цього духовного видання — Василь Левицький, завідувач Білоославського музею Марійки Підгірянки.

Молитовник захисника України вмістив 13 молитов та псалмів, а також три вірші-молитви письменниці Марійки Підгірянки.

Ця духовна книжечка кишенькового розміру призначена для безкоштовного розповсюдження учасникам бойових дій в Україні, яка тепер палає у вогні війни, зазначається на її титульній сторінці.

Наші воїни вже отримали 3,000 молитовників, які профінансували українці, що працюють у Бельгії, вірні білоославських церков та лісівники Білоославського лісництва.

Натепер друкується четверте видання, кількістю 1,000 примірників.

Цей наклад фінансово підтримали земляки-білоославці, богородчанці – щирі багаторічні меценати Василь і Марія Щерб'юки, які нині мешкають у Чикаго. Василь Левицький передав частину молитовників і на Косівщину. Так, Яблунівська громада через начальника управління культури Миколу Васкула отримала 120 примірників, через учительку-пенсіонерку Ольгу Сав'юк із Уторопів – 30 примірників.

Четверте видання також буде передане для розповсюдження Ользі Сав'юк, ветеранам журналі-

Молитовник захисника України

тики Петрові Гавуці та Василеві Глібчуку, капелянові Миколі Мединському, який зараз знаходиться на передовій, а також Миколі Васкулу для його чергової поїздки до наших захисників на Схід.

На обкладинці книжечки — образ Матері Божої, що в київському соборі Святої Софії, яку називають Орантою за благально підняті до неба руки. Книга є іменним молитовником, де у відповідні рядки на другій сторінці обкладинки можна вписати прізвище, ім'я та по батькові молільника.

Акцію проти агресії провели у Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. – На Таймс-сквер відбулася чергова масова акція проти російської агресії та шаленої ескалації, до якої вдається Росія. кремлівський режим. Захід був організований „Razom for Ukraine“ за підтримки та участі Генерального консульства України у Нью-Йорку. Це була акція на підтримку України, проти нелюдської жорстокості, тортур, кривавих злочинів, брехні та погроз, що і є сукупною сутністю нинішньої загарбницької влади Росії. Над Мангеттоном у Нью-Йорку на щоглі історичного парку „Bowling Green“ на підтримку України у війні проти російських терористів-загарбників знову замайорів український прапор.

Укрінформ

Масова акція проти російської агресії. (Фото: Consulate General of Ukraine in New York)

Нью-Йоркська публічна бібліотека показала експозицію „Україна та її люди“

Генеральний консул України в Нью-Йорку Олексій Голубов (в центрі) з організаторами виставки. (Фото: Consulate General of Ukraine in New York)

НЬЮ-ЙОРК. – Публічна бібліотека (NYPL The New York Public Library, США) провела 28 вересня День відкритих дверей для охочих ознайомитися з експозицією „Україна та її люди“, організованою на підтримку України та українців у протистоянні російській агресії. Про це повідомило Генеральне консульство України в Нью-Йорку. Експозиція „Україна та її люди“ об'єднала екземпляри з колекцій про Україну, її історію та культуру – від найдавнішої книжки, виданої в Україні у 1574 році, історичних карт, фотографій і книг, зокрема про традиційне й авангардне мистецтво, а також літературних творів – до найновіших видань.

Укрінформ

У Вашингтоні зібрали кошти для України

ВАШІНГТОН. – У центрі американської столиці 1 жовтня відбувся український благодійний концерт з виконанням клясичних оперних партій та композицій на фортепіано, який зібрав кошти на проект „Незламні“ й на підтримку українського медичного батальйону „Госпітальєри“. Концерт, організований „US Ukrainian Activists“ (USUA) за підтримки Посольства України в США пройшов в Українському домі в Вашингтоні.

Перед столичною публікою виступила українська оперна співачка Аліна Черкасова, а також піаніст, лавреат численних міжнародних конкурсів Ярослав Гнезділов. Обидва – родом із Дніпра, зараз мешкають у США та є активними промовцями української музики. А. Черкасова з березня 2022 року вже дала п'ять благодійних концертів на підтримку України. У її ближчих планах – концерти в Нью-Йорку, в тому числі в престижному Карнегі-голі на Мангеттені та в Нью-Джерсі.

Організатор концерту в Українському домі, президент USUA Надія Шапоринська повідомила, що всі зібрані кошти спрямовуватимуться на медичні й гуманітарні цілі. Частина коштів також піде на підтримку проекту „Незламні“, організованого Українським домом для реабілітації дітей, які, на жаль, втратили кінцівки внаслідок війни в Україні. Вона повідомила, що кошти збирали за рахунок

Аліна Черкасова на благодійному концерті у Вашингтоні. (Фото: Ярослав Довгопол, Укрінформ)

оплати квитків, особистих прямих пожертв гостей, а також продажу української продукції – від дерев'яного посуду з петриківським розписом до вишиванок та національної символіки.

Укрінформ

АМЕРИКА | СВІТ

■ Трагедія на футбольному стадіоні

МАЛАНГ, Індонезія. – Футбольні змагання 1 жовтня в місті Маланг, у провінції Іст Джава, перетворилися на одну з найгірших трагедій в історії стадіонів. Понад 42 тис. глядачів були в переповненому стадіоні, коли домашня команда програла матч вислідом 3-2. Шеф поліції в Іст Джаві Ніко Афінта сказав, що розгнівані прихильники команди вибігли на площу, а поліція відповіла слізним газом, намагаючись контролювати ситуацію. Але це викликало масову паніку, внаслідок якої загинули 125 осіб, серед них – десятки дітей, а 180 були поранені. Н. Афінта сказав, що поліція була атакована, але інші кажуть, що саме поліція спричинила паніку. Президент Індонезії Джоко Відодо 2 жовтня наказав Футбольній асоціації країни зупинити всі змагання найвищої ліги, поки не завершиться слідство. Міжнародна федерація футбольних асоціацій (FIFA), очікує звіт від футбольної асоціації Індонезії. Правила FIFA забороняють використання зброї чи „газу для контролю натовпу“ сторожею чи поліцією. Урядові джерела повідомили 3 жовтня, що шефа поліції і дев'ятох поліцаїв усунуто з посади, а відносно 18 інших ведеться слідство щодо можливого застосування слізного газу. („Reuters“)

■ Папа апелював до Путіна

ВАТИКАН. – Папа Франциск апелював до Президента Росії Володимира Путіна, щоб було перемир'я, прохаючи його „покінчити з цим спіралем насильства й смерті“ в Україні. Папа також засудив „абсурдний“ ризик „неконтрольованих“ наслідків ядерного нападу. Це вперше Франциск публічно вказав на роль В. Путіна в цій війні. Папа також закликав Президента України Володимира Зеленського „бути відкритим“ до серйозних пропозицій миру. 2 жовтня на площі св. Петра Франциск сказав публіці, що він не матиме своєї нормальної недільної релігійної теми, а замість того хоче зосередити свою увагу на Україні. „Я глибоко оплакую поважну ситуацію, що створилася останніми днями, і подальші дії всупереч принципам міжнародного права“, – сказав Папа, виразно натякаючи на анексію В. Путіним території східної України. „Деякі дії ніколи не можуть бути виправдані, ніколи“, – він підкреслив. Натякаючи на воєнні злочини Росії в Україні, Папа сказав: „Болісно, що світ вивчає географію України через такі імена як Буча, Ірпінь, Маріуполь, Ізюм, Запоріжжя та інші місцевості, які стали місцем невимовних страждань та страху“. („Associated Press“)

■ Патріярхат допомагає Україні

СТАМБУЛ. – Дружина Президента України Олена Зеленська зустрілася 2 жовтня з Вселенським патріярхом Варфоломієм I. З нею був Посол України в Туреччині Василь Боднар та високі урядовці з України. Вона подякувала Патріярхові та грецькій громаді за підтримку України в березні, коли вони вислали гуманітарну допомогу вартістю 250 тис. дол. За ініціативою Патріярха Грецька православна церква в Америці створила Фонд допомоги Україні, який вже зібрав понад 5 млн дол. О. Зеленська підкреслила, що Російська православна церква „підтримує військову агресію, благословляє вбивць і катів“, і за це повинна бути засуджена на міжцерковному рівні. („Religious Information Service of Ukraine“)

■ ЄС надасть допомогу

БРЮСЕЛЬ. – Європейський союз 3 жовтня підписав Меморандум про взаєморозуміння щодо надання Україні 5 млрд євро макрофінансової допомоги. „Вдячний президентові Єврокомісії Урсулі фон дер Ляен та Валдісу Домбровскісу, виконавчому віцепрезидентові, за це рішення“, – написав Прем'єр-міністр України Денис Шмигаль. ЄС у вересні ухвалив рішення терміново надати Україні додаткову макрофінансову допомогу у розмірі 5 млрд євро. (Укрінформ)

Нова провокація Росії

30 вересня Президент Росії Володимир Путін підписав документи про „приєднання“ до складу Росії маріонеткових утворень „ДНР“, „ЛНР“, а також захоплених російською армією територій Херсонської та Запорізької областей України. Перед його підписанням відбулося розлоге 37-хвилинне звернення Путіна, в якому він повторив основні тези поточної агресивної політики Кремля. Росія має намір створити так звані „Кримський федеральний округ“, до складу якого хочуть ввести і сам півострів, і захоплені території Луганської, Донецької, Запорізької та Херсонської областей. Очолити такий округ може колишній гендиректор „Роскосмосу“ Дмитро Рогозін.

Президент України Володимир Зеленський 27 вересня під час виступу на засіданні Ради безпеки ООН, скликаному за ініціативою України, закликав до повної ізоляції Росії у відповідь на її дії. Не може залишатися постійним членом Ради безпеки ООН з правом вето держава, яка здійснює геноцидну політику, утримує світ за крок від радіаційної катастрофи і ще при цьому погрожує ядерними ударами. Росія має бути виключена з усіх міжнародних організацій.

Державний секретар США Ентоні Блінкін заявив: „Ми ніколи не визнаємо анексії української території Росією. Україна має абсолютне право повернути свої території“.

Визнання Росією псевдореферендумів як нібито нормальних, здійснення так званого кримського сценарію та чергова спроба анексії української території означатиме, що з президентом Росії немає про що говорити. Анексія – це такий крок, який ставить його одного проти всього людства.

США та інші країни називають голосування фіктивними референдумами, проведеними під загрозою зброї. Країни Заходу заявили, що запровадять проти Росії нові санкції.

Після того, як В. Путін підписав укази про „приєднання“ до Росії чотирьох частково окупованих українських регіонів, Президент України В. Зеленський оголосив, що Україна подає заяву на вступ до НАТО у прискореному порядку.

Фінляндія та Швеція саме так подали заяви про вступ до НАТО. Залишається запитання: чи зможе Україна вступити до НАТО в такій ситуації? Чи захочуть усі країни-члени НАТО погодитися з прискореним прийомом країни, на території якої відбуваються військові дії і на частину території якої відкрито претендує інша держава, що має значний арсенал ядерних озброєнь?

Як ми бачимо на прикладі Фінляндії та Швеції переговорний процес може дати позитивні результати. Однак для цього у випадку України може знадобитися час.

Державі, яка перебуває у стані війни, можна надати тимчасові гарантії безпеки, як це вчинили щодо вступу Фінляндії та Швеції до НАТО. Гарантії перестануть діяти, як тільки обидві країни стануть повноправними членами НАТО. У цьому випадку вже Фінляндія та Швеція гарантуватимуть свою підтримку іншим членам НАТО в разі нападу на них.

Якщо сьогодні Україна отримує військову підтримку від НАТО, але не зобов'язана брати участь у захисті їхньої власної території та безпеки, зі вступом до НАТО все зміниться, і українські збройні сили стануть частиною спільноти.

Чи готові будуть країни, які надали гарантії безпеки Фінляндії та Швеції, надати такі ж самі гарантії безпеки Україні? Від відповіді на це запитання залежатиме розвиток процесу євроатлантичної інтеграції України та завершення війни.

1 жовтня Міністерство закордонних справ України оприлюднило заяву: „Влаштований російським керівництвом спектакль з підписанням сумнівних паперів із самопроголошеними ватажками окупаційних адміністрацій в Донецькій, Луганській, Запорізькій та Херсонській областях України про їх нібито приєднання до Російської федерації жодним чином не змінює правового статусу тимчасово окупованих територій як суверенних територій України та не матиме жодних правових наслідків для адміністративно-територіального устрою чи міжнародно визнаних кордонів нашої держави. Ці дії є юридично нікчемними згідно з міжнародним правом та не варті навіть паперу, на якому вони закріплені“.

ДО 80-РІЧЧЯ УТВОРЕННЯ УПА

Пісенна скарбниця повстанського руху

Анатолій Трембіцький

Новітня доба збагатилася український фолкльор свіжими мотивами, образами, сюжетами, серед яких важливе місце займає боротьба Української повстанської армії. УПА – три слова, за якими ціла епоха боротьби і служіння, за якими ціле покоління, пісня якого віддзеркалювала спосіб думання загалу народу, його героїські подвиги, повні любові до рідного народу, насичені небуденним героїзмом, на який наш нарід вже давно не мав сили здобутися, через окалічення духа довговіковою неволею:

*Вітай, суровий гордий ліс,
В зеленій свіжій тіні,
Чи мріяв ти, як гордо ріс,
Служити Україні?*

Досить важка й жертвна боротьба вояків УПА за незалежність України ще й досі є однією з білих плям в українській історії, навколо якої відбуваються різноманітні політичні спекуляції, яких вже давно необхідно позбутися:

*Пожертва їхня недаремна
Й пам'ятати маємо завжди,
Що вони за волю, волю України,
У нерівнім герці полягли..*

Пісні УПА – це культурний скарб України і джерело патріотичного виховання молоді, хоча майже до кінця ХХ ст. суворо заборонялося їх публічне виконання чи поширення, а тогочасні радянські дослідники кваліфікували їх, як антиукраїнський агітаційно-пропагандистський матеріал, носія якого чекало досить суворе покарання. Всупереч усьому, історична правда впевнено торує собі дорогу й додає сил кожному патріоту-українцю. В цьому значну роль відіграє й повстанська пісня, яка є невіддільною складовою золотого фонду українського музичного фолкльору, культурним скарбом для майбутніх поколінь українців. Вона творилась і жила в криївках, підпіллі, похідних сотнях і куренях. В радянській Україні її потай співали в домівках, у казематах й за дротами таборів, зберігаючи для майбутніх поколінь. Її творці й виконавці гинули й вмирили, а пісня жила, сьогодні її співає старше покоління українців та молодь.

Проте лише в роки незалежності в Україні почали з'являтися публікації про повстанські пісні, яких записано майже півтисячі, і вони продовжують воскресати, стався значний інформаційний прорив щодо повстанської пісні в Україні. Нерівна і героїчна боротьба проти фашистів і червоних окупантів аж до початку 1950-их років стали історичними витоками творення повстанської пісні. А широка підтримка населенням вояків УПА, пояснює те, що у важких умовах конспірації виник ще один – найновіший пласт народної творчості –

повстанські пісні, в яких відображено нові історичні реалії та умови боротьби: образи лісу, ночі, криївки (схрону), московських катів, піднесено-шанобливе вживання слів „повстанець“, „народ“, „герой“, „слава України“, „Героям слава“.

Творцями та виконавцями повстанських пісень були очевидці чи безпосередні учасники подій і саме тому дійсність, охоплена історичною піснею, включає сферу історичного життя народу, життя політичного, як внутрішнього, так і зовнішнього. Народ не тільки відтворює події, але і дає їм свою оцінку.

Ці пісні патріотичного змісту дослідники відносять до жанру історичних пісень, в яких події зазвичай відображаються реалістично, хоча в багатьох використовуються прийоми гіперболізації; символічні метафори (битва зображується як бенкет чи весілля, тому про початок бою говориться „наварили ляхам пива“, вістку з дому приносить зозуля – „закувала зозуленька“, а лиху вістку – „чорна галка“); сталі епітети (душа проклята, степ широкий, чорний ворон, ясні зорі); художній паралелізм („Ой то не чорна хмара з-за гори виступає, то козацьке військо в похід вирушає“); психологічний паралелізм, що підсилюється використанням символу: („Ой, у лузі червона калина похилилася“); народнопоетичні символи (дівчина – калина, козак – сокіл, могила – наречена, смерть – червона китайка).

За тематикою пісенні твори зі скарбниці повстанського руху поділяються на такі теми:

– **Трагічні події** („Ой, у лісі, при долині“, „Ой, там у лісі, при долині“), адже в більшовицькі часи пам'ять про загиблих героїв УПА найбезпечніше могла зберігатися за законами фолкльорної традиції – в усній, пісенній формі:

*Ой, у лісі, при долині
Там співали солов'ї.
Там три друзі по-геройськи
Життя за волю віддали...
І три друзі обнялися,
Ніхто пощади не благав,
Тільки рвалися гранати
І скоростріл затраскотав...*

Так, текст повстанської пісні „Пісня про Шугая“ супроводжується приміткою „Славній пам'яті повстанця, командира УПА Йосипа Позичанюка“. Підполковник, політичний керівник і редактор підпільних видань УПА, політичний референт Команди Української повстанської армії „Північ“ (Волинь), очільник Головного осередку пропаганди при Проводі ОУН, член Української головної визвольної ради і керівник Бюро інформації УГВР, Лицар Срібного хреста бойової заслуги, подолянин Йосип Позичанюк (1913-1944), який загинув у бою з військами НКВД 21 грудня

(Закінчення на стор. 14)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Андрій Нинка
Редактор: Левко Хмельковський

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800
☎ (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com
Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.
Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

☎ (973) 292-9800 x 3040 • ☎ (973) 644-9510

Володимир Гончарик

E-mail advertising@ukrweekly.com

Передплата

☎ (973) 292-9800 x 3040

Володимир Гончарик

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріялах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або його видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Насправді Росія не є членкою ООН Разом до Перемоги!

Китай був статутним членом ООН з 1945 року. Однак не Китайська народна республіка (КНР), яка сьогодні має постійне місце в Раді безпеки ООН. Корейська війна на початку 1950-их років протистояла комуністичним Північній Кореї та Китаю.

У боротьбі між комуністичним і націоналістичним Китаєм комуністи зрештою перемогли в 1950-их роках, але лише набагато пізніше КНР стала членкою ООН і змінила постійне місце Китаю в Раді безпеки ООН. Це сталося щойно в 1971 році в основному в результаті зусиль Президента Ніксона і Генрі Кіссінджера, двох дуже сумнівних історичних постатей з точки зору чесності і принципів. Багато противників стверджували, що це була дивна винагорода за погану поведінку китайських комуністів.

СРСР був статутним членом ООН. 8 грудня 1991 року лідери трьох радянських республік України, Білорусі та Росії у Біловезькій пущі (Білорусь) уклали угоду про розпуск СРСР. Через два тижні 11 колишніх радянських республік уклали окрему угоду про розпуск СРСР і оформлення Союзу незалежних держав (СНД). Після цього колишній постійний представник СРСР при ООН Воронцев, який діяв від імені Президента Російської Федерації Бориса Єльцина, передав Генеральному секретареві ООН листа з повідомленням про розпуск і проханням передати РФ місце СРСР як постійного члена Ради безпеки ООН. Нібито Генеральний секретар ООН розповсюдив цей лист серед держав-членів ООН, але жодних подальших дій не вжито.

Відтоді Російська Федерація діяла так, ніби її прохання було схвалено і вказувала як на фактичне членство в ООН, так і на постійне місце в РБ ООН. Однак жодної офіційної заявки на членство в ООН з боку РФ так і не було подано. Також не було проведено жодного голосування.

В ООН існує процес вступу в ООН. Держава подає заяву Генеральному секретареві та лист, в якому офіційно зазначається, що вона бере на себе зобов'язання за Хартією. Рада безпеки розглядає заяву. За будь-яку рекомендацію щодо вступу треба щоби проголосували 9 із 15 членів Ради за умови, що жоден із її постійних членів не проголосував проти заявки.

Якщо Рада рекомендує прийняти, ця рекомендація подається на розгляд Генеральної асамблеї. Для прийняття нової держави в Асамблеї необхідна більшість у дві третини голосів.

У своїй преамбулі Хартія викладає свої цілі — практикувати терпимість і жити разом у мирі, об'єднуючи сили для підтримки міжнародного миру та безпеки, гарантуючи, що збройна сила не буде використовуватися, окрім як у спільних інтересах.

Враховуючи наступальну поведінку Росії лише за 30 років, кульмінацією якої стала нинішня агресія, яка включає незаперечні докази військових злочинів і, ймовірно, інших, таких як злочини проти людяності та спроби геноциду, шанси Росії на негайне прийняття є марними. Нещодавнє голосування в Генеральній асамблеї ООН, яке дозволило Президенту Зеленському виступити (101 проголосував за, лише сім висловилися проти та 19 утрималися) було символом осуду РФ міжнародною спільнотою.

Таким чином, подібно до корейської ситуації, ООН повинна направити своє військо в Україну для допомоги українцям у захисті їхнього національного суверенітету та територіальної цілісності.

У довгостроковій перспективі Росія повинна бути прийнята в члени ООН (але, звичайно, не в постійні члени Ради безпеки ООН) заради легітимності ООН як майданчика для мирного діалогу та врегулювання конфлікту, але лише після того, як Росія буде демілітаризована подібно до нацистської Німеччини наприкінці 1940-их років і приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї як неядерної держави. Це дорожня карта з можливістю життєздатних варіацій.

Це важке завдання, яке потребує політичної волі та чесності, що, звичайно, не є традиційною характеристикою міжнародних підходів. Цей підхід є одним з факторів майбутнього життєздатності ООН як миротворчого механізму на міжнародній арені. Це також має слугувати врегулюванню нинішнього конфлікту в Україні. Росіяни повинні усвідомити, що їхнім методам ведення міжнародних відносин немає місця в сучасному світі.

Аскольд С. Лозинський,
Нью-Йорк

Родина Шемчуків із конгресменом США Меттом Картрайтом (у центрі) у Скрентоні. (Фото: Іван Бондар)

Сполучені Штати Америки – серед тих країн, які невідступно стоять поруч із Україною та українцями в ці важкі часи російсько-української війни. Надання потужної військової, фінансової, матеріальної підтримки Україні, аби сприяти обороноздатності України, – ці питання вирішують Президент США Джо Байден та Конгрес США. Пожертви для захисників України складають американці в різних штатах країни. Допомога США Україні – неочіненна.

Відома активна підтримка нашої

держави конгресмена США Метта Картрайта (Пенсильванія) – представника Демократичної партії США, члена Групи дружби з Україною та комітету з питань асигнувань, який визначає рівень витрат на економічну та військову допомогу Україні. Зустрічаючись із М. Картрайтом, завжди зауважуєш його тепле ставлення до українців і глибоку повагу. Він щиро підтримує і сказав: „Дякую Вам!“, коли ми зустрілись у час зло-

(Закінчення на стор. 17)

Друкуймо мовознавчі статті

Якщо не помиляюсь, від часу смерті визначного мовознавця Олександра Пономаріва у “Свободі” не було жодної статті на мовні теми, а такі статті дуже потрібні, бо засмічення нашої мови, навіть у “Свободі”, збільшується. Саме тому можна привітати статтю “Квітуче лжемовознавство” Віктора Радіонова (“Свобода”, 23 вересня). На жаль, автор використав сторінки “Свободи” на те, щоб вилаяти авторів запропонованого 2019 року нового українського правопису, який називає негативними епітетами, а особливо одного з “хрещених батьків” цього “горе-правопису” академіка Володимира Широкова.

Правопис 2019 року – не ідеальний, багато чого не доведено до кінця, але це великий крок уперед, крок до кращого. Треба доброї волі всіх мовознавців, щоб він став ще кращим.

Причепившись до дієприкметників на -ачий (-ячий), -учий (-ючий), В. Радіонов ледве не опльовує всіх, з ким не погоджується, а при цьому кидає болотом на весь правопис. Це погано! Чомусь автор статті нагадує мені Білодіда та Табачника, хоч не можна відмовити йому професійності, але йому шкодить розюча нетерпимість до іншої думки. Враження таке, що досі не позбувся радянського мислення в ділянці української мови та українського правопису. Хочу помилятися.

Надіюсь, що редакція “Свободи” міститиме мовознавчі статті й інших авторів, а стаття В. Радіонова буде першою з них.

З пошаною до Вас і Вашої корисної праці на ниві рідного слова,

Микола Дупляк,
Сиракузи, Нью-Йорк

Пресфонд „Свободи“ за липень 2022 року

JULY 2022

\$	NAME	LOCATION							
200	Bochno, Michael	Etobicoke, ON	Schur, Lesia	Toronto, ON	15	Hoshowsky, Christine	Rochester, NY		
120	Danysh, Natalia	Greenwich, CT	35	Worobec, Roman	Alexandria, VA	Shevchuk, Walter	Kennett Square, PA		
	Kowalysko, Michael	Gaithersburg, MD	30	Doroschak, John & Nadia	Lino Lakes, MN	Zobniw, Lubomyr	Binghamton, NY		
100	Albizati, Lesia	Clifton, NJ	25	Brynowsky, Eugene	Minneapolis, MN	Zwarych, Nicholas	Huntingdon Vу, PA		
	Kaczaj, Vera	Cheltenham, PA		Geletkanycz, Roman A & Helen	Bedford, NH				
	Leshko, Yaroslav & Alla	Northampton, MA		Hryniuk, Natalie	Carlstadt, NJ	10	Duplak, Nicholas	Camillus, NY	
	Pereyma, Marta	Arlington, VA		Huraleczko-Lasch, Luba	Union, NJ		Kuncik, Jaroslaw	Shelton, CT	
	Siryj, Bohdan	Cinnaminson, NJ		Procyk, Luba	Springfield, VA		Kuzyk, Walter	Elmhurst, NY	
65	Kuryliw, Ihor	Weston, ON		Turczeniuk, Bohdan	Elkins Park, PA		Lobachevsky, Oksana	Somerset, NJ	
55	Harasymiak, Andrei	Brooklyn, NY	20	Baranowskyj, George	Osprey, FL	5	Luciw, Wolodymyr & Mary	Reading, PA	
50	Chornodolsky, Luba	Phoenixville, PA		Choma, Lubomira	Rochester, NY		Wowk, Ulana	Edison NJ	
	Chudio, Bohdanna	Short Hills, NJ		Dolinay, Alexander	Hatboro, PA				
	Geba, Gregory	Sparta, NJ		Koropecykj, Natalia	Elkins Park, PA		5	Lissy, Daria	Media, PA
				Mandybur, Oksana	Holland, PA			Markus, Eva	Mountain Lakes, NJ
				Poliszczuk, Orest	Ellicott City, MD				

Total for July 2022: \$1,725

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“

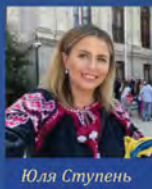
ПРОПАМ'ЯТНИЙ КОНЦЕРТ
ВІД УПА ДО ЗСУ
ГОЛОС ДІАСПОРИ

Неділя, 16-го жовтня 2022

Товариська зустріч | 1:00 - 2:00 (напої та перекус за готівку)

Святкова програма | 2:00 по пол.

Ukrainian Educational & Cultural Center
700 N. Cedar Rd., Jenkintown, PA 19046
215-663-1166 | ueccphila.org

Вступ: \$25 Діти до 12 років безкоштовно

НОВИНИ УКРАЇНСЬКОГО
КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

**Бакалаврів-першокурсників
посвячено у студенти**

Студенти Філософсько-богословського факультету. (Фото: УКУ)

Львів. – 14 вересня в Українському католицькому університеті (УКУ) відбулася посвята бакалаврів-першокурсників у студенти та офіційне вручення стипендій. Привітати студентів прийшли друзі, батьки та жертводавці УКУ.

У 2022 році на бакалаврські програми УКУ вступило 435 нових студентів. Це на 18 абітурієнтів більше, ніж минулого року. Вступниками УКУ стали молоді люди майже з усіх областей України. УКУ цього року підтримало стипендійними пожертвами понад 240 жертводавців з України, США, Канади та Європи. Завдяки цим коштам, які наповнюють Благо-

дійний фонд УКУ, студентам надали понад 400 іменних стипендій, що повністю або частково покривають витрати на навчання, а також проживання у Колегіумі (за умови зарахування на формаційну програму). Цьогоріч загальна сума підтримки жертводавців склала 1.45 млн дол.

Модель фінансової підтримки для талановитих студентів УКУ, які не мають змоги оплатити навчання, полягає у наданні кількох видів стипендій: академічно-соціальної, соціальної та стипендії від факультетів.

Академічно-соціальна стипендія

(Закінчення на стор. 17)

Святочні Сходини
ВІД УПА ДО ЗСУ
80 ЛІТТЯ СТВОРЕННЯ УПА

Субота, 15-го жовтня 2022
6:00 ввечері

Микола Посівнич, Ph.D
Історик НАН України
Один із засновників
Центру досліджень
визвольного руху (Львів)
Дослідник, Автор,
Редактор, Доповідач

Український Центр СУМ ОЧСУ ОЖ-ОЧСУ
136 East Illinois Avenue, Palatine, IL

Вступ: Добровільні датки

ПРОПАМ'ЯТНИЙ
КОНЦЕРТ
«ВІД УПА ДО ЗСУ»

Субота, 15-го жовтня 2022; год. 4:00 пп.

Ukrainian-American Cultural Center
60 North Jefferson Road, Whippany, NJ

Вступ: \$35. Діти до 12 років безкоштовно.

Order your tickets online:
<https://www.eventbrite.com/e/414907017057>

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Українські жінки і війна Росії в Україні

Відбувся круглий стіл з участю представниці Державного департаменту США Елізабет Трюдо

НЮ-ЙОРК. – Членки та керівництво Союзу українок Америки (СУА) схвально сприйняли звернення офісу виконуючої обов'язки помічника Державного секретаря США з глобальних громадських справ Елізабет Кеннеді Трюдо з проханням провести круглий стіл щодо нагальних потреб українського жіноцтва та глобальної допомоги йому.

Круглий стіл відбувся 21 вересня в Українському інституті Америки (УІА).

Президентка СУА Наталя Павленко провела його у співпраці з Маріанною Заяць, першою заступницею голови Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО) та членкинею Ради директорів Світового конгресу Українців (СКУ). Від Державного департаменту США у заході взяли участь Елізабет Трюдо та співробітники Державного департаменту – провідна спеціальна помічниця Ерін Козенс і керівник апарату Нік Дінардо.

Ключовими учасниками круглого столу були троє гостей з України. У Нью-Йорку вони відвідували відкриття 77-ої сесії Генеральної асамблеї ООН. Серед учасників дискусії були докторка юридичних наук Катерина Левченко – урядова уповноважена з питань політики гендерної рівності; докторка наук Оксана Кісь, стипендіатка програми ім. Фулбрайта Державного департаменту США з України, яка зараз викладає в університеті „Нова школа“ на Мангеттені, та Марія Дмитрієва – експертка з гендерних питань, правозахисниця та громадська активістка з прав жінок, співробітниця Центру розвитку демократії в столиці України Києві.

Спів організатори заходу також взяли участь у круглому столі: кілька членкинь Союзу українок Америки, які також є представницями СФУЖО в ООН. Це, зокрема, головна представниця СФУЖО в Економічній і соціальній раді ООН (ООН/ЕКОСОР) докторка наук Марта Кічоровська Кебало, яка підготувала матеріали круглого столу, головна представниця СФУЖО при Департаменті глобальних комунікацій ООН Ірина Яросевич, яка виступила модераторкою дискусії, та представниця СФУЖО при ООН/ЕКОСОР Софійка Зелік, яка є головою комітету СФУЖО з питань української культури.

Як спостерігачі до заходу долучилися президентка УІА Катерина Наливайко, виконавча директорка УІА Лідія Зайнінгер та Лідія Микитин, директорка з інформаційно-просвітницьких програм СКУ.

Післяобідній круглий стіл, який відкрила Н. Павленко, відбувся у конференц-залі. І. Яросевич розпочала дискусію з роз'яснення необхідності

Учасниці зустрічі (зліва): Лідія Микитин, Ірина Яросевич, Маріанна Заяць, Наталя Павленко, Катерина Левченко, Елізабет Трюдо, Оксана Кісь, Марія Дмитрієва, Софійка Зелік.

говорити не лише про нагальні потреби, породжені сучасними звірствами Росії в Україні, але й візуалізувати відбудову України у післявоєнному майбутньому. Україна має перемогти, і це твердження задало тон всій дискусії.

К. Левченко пояснила, що нинішні випробування України почалися з російського насильства та агресії у 2014 році, а також вторгнення до Криму та кількох східних регіонів. Це спричинило перші хвилі масового внутрішнього переселення українців. Як і нині, тоді жінки відчули на собі основний тягар цього переміщення та насильства – факт, врахований при створенні у 2017 році урядової посади, яку зараз обіймає Н. Левченко. У своїй роботі на посаді уповноваженої з питань політики гендерної рівності К. Левченко прагне забезпечити застосування принципів гендерної рівності в усіх інституціях та секторах українського суспільства. Вона пояснила, що провідну роль у цьому процесі відіграє Національний план дій (НПД) України на виконання Резолюції Ради безпеки ООН 1325 (Жінки, мир, безпека). Другий НПД України (спочатку складений на 2020-2025 роки) оновився у серпні 2022 року, щоб врахувати потреби кількох категорій громадян, які безпосередньо постраждали від другого брутального вторгнення Росії в Україну 24 лютого 2022 року.

З 24 лютого незліченна кількість громадян України постраждала від фізичного насильства у воєнний час, сексуального насильства та зґвалтування, торгівлі людьми з метою примусу до праці та сексуальної експлуатації, викрадення та зникнення на території Російської Федерації, а також потрапляння в російський полон як військовополонені. Н. Левченко наголосила, що НПД є хорошою основою не лише для українських правозахисників, але й для міжнародних донорів, які шукають способів ефективно допомагати Україні.

Зосередження уваги на військових сексуальних злочинах призвело до підписання Рамкової програми партнерства між Урядом України та ООН (Прамла Паттен, спеціальна представниця Генерального секретаря ООН з питань сексуального насильства в умовах конфлікту), яка визначає спільні дії для надання допомоги постраждалим.

М. Дмитрієва, багаторічна правозахисниця та активістка боротьби з проституцією, продовжила в тому ж руслі. Розглядаючи проблеми торгівлі людьми та сурогатного материнства, породжених російською агресією проти України, вона також наголосила на тому, наскільки глибоко сучасна війна зачепила кожного українця. Значною мірою ця ситуація є наслідком величезної кількості внутрішньо переміщених осіб (ВПО). Західні регіони України стали притулком для переважної кількості ВПО з східної України. Переміщення призводить не лише до значних соціальних наслідків, але й спричиняє надзвичайний стрес для внутрішньо переміщених осіб, який може призвести до відчаю, залежності, емоційних проблем. Психологів та соціальних працівників, які можуть надати допомогу всім, хто її потребує, надто мало.

Крім того, переселенці також дуже потребують фінансової допомоги та можливостей працевлаштування. М. Дмитрієва навела приклад іновацій-

ного проекту, організованого Національною радою жінок (НРЖ) для вирішення проблеми нестачі пального для транспортних засобів: майстерні з ремонту велосипедів. Ремонтні майстерні НРЖ створюють робочі місця для жінок, а також допомагають вирішити базову транспортну проблему, надаючи недорогий засіб пересування іншим жінкам, які цього потребують, наприклад, медсестрам та соціальним працівникам, які виїжджають до сільських населених пунктів.

О. Кісь, завідувачка катедри соціальної антропології Національної академії мистецтв і наук України, президентка Української асоціації дослідників жіночої історії, розповіла про складні обставини вищої освіти в Україні. Вона зазначила, що станом на серпень 2022 року 131 заклад вищої та професійно-технічної освіти в Україні (5.5 відс. таких закладів) зруйновано внаслідок обстрілів. Повністю переміщений професорсько-викладацький склад 72 закладів, які знаходилися в регіонах під загрозою бойових дій та окупації. Загалом українські навчальні заклади втратили понад 20 відс. лабораторій, бібліотек та техніки. О. Кісь нагадала про статус України як технологічного лідера та зазначила, що російські атаки є стратегічно націленими, зокрема, на освітню та комунікаційну інфраструктуру.

Трохи більше половини навчальних закладів в Україні пропонують навчання дистанційно, решта – у гібридному форматі. Кількість українського студентства значно скоротилася: понад 24 тис. студентів виїхали з України, що передбачає значний відтік інтелектуального потенціалу в майбутньому. Оскільки війна затягується, ці студенти закінчуватимуть навчання та працевлаштовуватимуться за межами України. Існує велика нестача вчителів. Відсутність доступу до Інтернету є критичною перешкодою для продовження викладання у школах: 80 відс. шкіл не можуть підтримувати онлайн-навчання. Вчителі та співробітники оплачують доступ до інтернету з власної кишені. Деякі науковці знайшли тимчасовий притулок у західних університетах, де вони продовжують свої дослідження та викладають дистанційно; багато хто живе як ВПО в інших регіонах України; деякі з найсміливіших залишаються в містах, що перебувають під загрозою бойових дій. Їх героїчна самопожертва долає труднощі та нестатки, але постає питання, як довго освітяни (більшість з яких жінки) зможуть це витримати.

У відповідь на презентації спікерок Е.Трюдо визнала негайні та численні наслідки війни та підтвердила довгострокову прихильність Америки до України, завдяки якій Україна матиме ресурси, необхідні для перемоги. Під час її роботи в Пентагоні, Е. Трюдо спеціалізувалася на Україні і добре розуміє, що зброя є нагальною потребою – втім, не лише зброя. Має відбуватися розслідування військових злочинів, мають діяти ефективні санкції Росії. Вона зазначила, що Н. Дінардо має досвід у боротьбі з торгівлею людьми, про що він також говорив. Дінардо та Трюдо зазначили, наскільки важливо почути голоси третіх сторін,

Елізабет Трюдо і Софійка Зелік.

(Закінчення на стор. 17)

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Обслуговуємо членів кредитівки та українську громаду з 1951!

Скористайте з наших Сертифікатів

**Також доступні інші
терміни!**

3.82% APY*
5 Year Certificate

3.66% APY*
3 Year Certificate

3.40% APY*
2 Year Certificate

3.30% APY*
1 Year Certificate

**APY - Відсотки у річному відношенні з денно нарахованою дивідендою. Штраф нарахований за передчасне закриття сертифікату. Мінімальна сума на відкриття сертифікату - \$500.00. Дивіденда може бути змінена в будь який час та діє з 9/24/2022 року.*

Телефонуйте:

Головний офіс:
Tel:(212) 473-7310

Асторія:
Tel:(718) 626-0506

Кергонксон:
Tel:(845) 626-2938

Лінденгирст:
Tel:(631) 867-5990

Юніондейл:
Tel:(516) 565-2393

Toll Free:(888) SELF-REL

Email: Info@selfreliancenyc.org

Website: www.selfreliancenyc.org

Відкриття 13-го Українського фестивалю.

Дует „Мальви“ – Калина та Уляна Лещук

Ще раз про Український фестиваль у Випані

Співають Оксана Теленко та Галя Лесків.

30 вересня „Свобода“ розповіла про 13-ий Український фестиваль, що відбувся 24 вересня на площі біля Українського американського культурного центру Нью-Джерсі. Його відкрили Українські американські ветерани, які під командою Михайла Грицака винесли на сцену державні прапори. На фестиваль прийшли численні американські урядовці (більшість була у вишиванках), які виступили з промовами про підтримку України у війні з Росією та осудом російської агресії. На цій сторінці вміщено фоторепортаж Левка Хмельковського про цю подію.

Зорян і Роман Ковбаснюки.

Виступ місійної групи, яка представляє полонених захисників „Азовсталі“.

Інформаційний стіл УНСоюзу.

Юлія Фатула з Спільноти української молоді заохочує до лотерії

Про Пласт розповідають Таїса Гамуляк, Катя Мулик, Софія, Оксана та Роман Шиприкевичі.

Біженку Наталю Кривіч з Харкова консультує Анна Мове (в центрі) з Фундації „Леонід“.

На фестиваль прийшли численні американські урядовці.

На акордеоні грає Володимир Сизоненко.

БЕЗ ПЕРЕБІЛЬШЕНЬ

Щоб вижити, необхідно підготуватися

У цьому тексті Марія Берлінська, учасниця бойових дій, громадська діячка, засновниця Центру підтримки аеророзвідки, аналізуючи недавнє минуле, оцінюючи теперішній момент і розглядаючи найближче майбутнє, попереджає, що в жодному разі не можна заспокоюватися і недооцінювати ворога.

1. Росія вторглась 8.5 років тому. Останні роки війна повністю зійшла з суспільних радарів, залишаючись в фокусі уваги вузького кола ветеранів та волонтерів.

У повномасштабне вторгнення не вірив Президент Зеленський: "просто перестать стрелять и посмотреть в глаза путину". Не вірили західні уряди продовжуючи торгівлю навіть в оборонній сфері. Не вірила більшість всередині країни.

Я пам'ятаю як на ветеранів, які повторювали, що росія незабаром повернеться з великим терором, дивились як на міських божевільних. Нічого не казали, але було видно, що співчували. В перші дні війни ветерани не вийшли з плакатами "Ми вас вісім років попереджали!", натомість тихо зібрались у військкомати.

Але факт є факт – ветерани попереджали, ніхто не вірив.

2. Народ не був попереджений офіційними особами. Ми всі розуміємо, що важливо було не піднімати панік. Однак хтось з офіційних осіб

повинен був, за кілька днів до початку війни, сказати принаймні щось розмите, на кшталт "Ми будемо робити все можливе, щоб гарантувати вашу безпеку. Однак якщо у вас є малолітні діти та літні батьки – краще відвезіть їх подалі. Ми впевнені, що ситуацію вдасться стабілізувати, однак найближчим часом здійснюйте заходи з безпеки своєї сім'ї на власний розсуд і відповідальність".

Зараз не час і не місце порушувати питання відповідальності керівників країни. Але факт залишається фактом – всі ці жінки, старі і діти вбиті російськими солдатами, не були навіть натяком попереджені своїм урядом про масштаб небезпеки.

3. Захід не мав плану Б для України. На нещодавніх зустрічах з сенаторами в Вашингтоні я говорила їм непопулярну зараз річ, але це було саме так: "We felt betrayed". Перші місяці ми почувались зрадженими. Нам дали трохи тактичної зброї проти тисяч танків і літаків, нам дали три дні на те що ми впадемо. На те, що вся Україна перетвориться в суцільну катівню і братські могили.

Побачивши, що ми встояли, під тиском своїх виборців, західним політикам довелося приймати рішення про підтримку. Рішення максимально гальмувались російськими лобістами через спеціальні ІПСО (інформаційно-психологічні операції – ред.

); "В Україні корупція, все вкрадуть, нічого не доїде на фронт, вони не вміють цим користуватись, вони не зможуть це обслуговувати, вони все одно програють, треба думати про свої економіки, інфляція, енергетична криза, українці самі винні, бо не хочуть домовлятися... Тільки не давайте Україні зброю!"

Зі скрипом повільної бюрократії, під тиском виборців, що онлайн спостерігали масові вбивства, на кінець весни процес все ж почався. Але і зараз надісланої зброї критично недостатньо. Кожен день відсутності зброї коштує нам сотні мертвих і скалічених людей. Але Німеччина досі не може дати танки, США не надає ППО та літаки, з деяких країн вимолюємо боеприпаси.

На початку війни нас залишили взагалі наодинці з ядерними божевільними. Хоча в західного світу, як і в українського суспільства було вісім років на підготовку. Вісім років, які агресор активно готувався.

Я не зустрічала ні українських, ні західних політиків, які б відчували власну відповідальність за те, що сталося.

4. Півтора мільйона русні і ядерна безтурботність. З попередніх пунктів висновок наступний: ніхто з перших осіб вашої країни вас чітко не попередить, ніхто не займатиметься вашою підготовкою. Ніхто зі світових

політиків не візьме на себе відповідальність за те, що не дали вчасно росії по зубах.

У цих питаннях вірте лише собі, своїм близьким, і ветеранам, які били в набат вісім років.

До вас не вийде президент і не скаже: "Шановні українці, до нас заїжджає незабаром ще до мільйона русні. Готуйтеся, тому що йде важка зима і велика війна. Ми встоїмо, але чесно попереджаю, що все найважче лише починається, тому зробіть ось ці конкретні кроки"

Ми не чуємо також і від Заходу щось на кшталт: "З огляду на вражаючу небезпеку, в цій ситуації ми блискавично ухвалили рішення передати всі пріоритетні види озброєння для України в рекордні терміни. Ми повністю ізолюємо росію (не так як зараз): жодного бізнесу, жодних активів."

Що ми натомість чуємо – всі знають: переможні наративи та погрози без конкретики: "Те, що вони проводять мобілізацію, значить, в них все погано. Якщо вони продовжать, наслідки будуть жахливі." Про жахливі наслідки для росії ми чуємо з 2014-го.

5. Ми входимо в етап битв між мільйонними арміями. Можна скільки завгодно ніжити себе думка-

(Закінчення на стор. 16)

„Роттердам плюс“ і обкрадання населення

КІІВ. – 22 вересня керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (САП) Олександр Клименко прийняв рішення скасувати постанову про закриття так званої справи „Роттердам плюс“ як незаконну та необґрунтовану і повністю змінив групу прокурорів у цій справі через неефективне здійснення нагляду за дотриманням законів під час проведення досудового розслідування.

Керівник САП виявив численні проблеми у висновках та аргументації прокурора під час закриття цієї справи, неповноту дослідження матеріалів та невідповідність висновків прокурора фактичним обставинам кримінальної справи.

Подальші рішення у цій справі прийматиме оновлений склад прокурорів у повній відповідності до вимог Кримінального процесуального кодексу.

Справа „Роттердам плюс“

У березні 2016 року Національна комісія держрегулювання енергетики та комунальних послуг України (НКРЕКУ) затвердила нову методику визначення оптової ринкової ціни на електроенергію. Згідно з цією методикою вартість вугілля у виробництві вугільно-теплової генерації вважається за формулою „вартість вугілля в порту Роттердам (у Нідерландах) плюс вартість його доставки в Україну“. Введення цієї формули призвело до зростання в кілька разів вартості електроенергії, що продається вугільними електростанціями і, як наслідок, зростання оптової ціни.

Методика застосовувалася в Україні з 1 травня 2016 по 30 червня 2019 року. „Роттердам плюс“ припинила свою дію з 1 липня 2019 року, коли в Україні запрацював новий ринок електроенергії відповідно до Закону „Про ринок електроенергії“, який був прийнятий у квітні 2017 року. Цей закон передбачає запровадження конкурентних відносин на енергоринку і відповідає вимогам Третього енергетичного пакета ЄС.

Через „Роттердам плюс“ українці втратили 25 млрд грн. А добро на це масове обкрадання дав голова Національної комісії із врегулювання електроенергетики Дмитро Вовк.

Так склалося, що електроенергія і вугільна промисловість нерозривні речі. І хтось придумав схему, як можна обманути 42 млн мешканців. Нібито вугілля постачають з Роттердаму, і весь шлях і затрати на нього включили у ціну електроенергії. Насправді всього цього не існує. Просто бізнесмени придумали українцям неіснуючий „плюс“, який відкрив двері для масового обкрадання населення тими особами, які контролюють область електроенергетики.

Виробляючи вдвічі більше електрики, атомники отримують втричі менше грошей, ніж тепловики. І це до того ж, що всі АЕС належать державі, а от 80 відс. ТЕС, навпаки, зосереджені в компанії Рената Ахметова. Ця компанія контролює 85 відс. видобування всього вугілля в Україні. А „Роттердам плюс“ створено лише для того, щоб українська компанія могла закладати високу ціну свого ж, укра-

їнського вугілля. Кожна з цих тонн, вироблених на українських шахтах, продана на електроринку так, ніби їх доставили з Роттердаму. Загалом десь на 13 млрд грн чистого прибутку.

Це безсоромне обкрадання населення дозволила державна верхівка влади своїм рішенням. Дивним збігом обставин нам видалось те, що компанія Р. Ахметова ДТЕК кілька років тому була на грані дефолту, тобто її акції коштували копійки. Коли була введена формула „Роттердам плюс“ справи Р. Ахметова пішли вгору.

Облігації купила компанія ІСУ, яку очолює Макар Пасенюк. Дуже надійна людина, позаяк сам Президент Петро Порошенко довірив йому продаж власної компанії „Рошен“. Фінансова група стала унікальною кузницею фінансових кадрів для П. Порошенка: Валерія Гончарова перед тим як очолити Нацбанк мала там значну частку акцій, акціонер Володимир Димчишин був міністром енергетики та вуглепрому в період розробки формули „Роттердам плюс“ та й молодий Д. Вовк, з легкої руки якого була залучена ця формула, теж з родовідної ІСУ.

Формула не передбачала, що вугілля повинно фізично доставлятися з порту Роттердам в порт „Південний“ (Україна). Визначена вартість доставки повинна була покривати затрати на транспортування вугілля з портів країн-виробників антрацитового вугілля – Південно-Африканської республіки (ПАР), Колумбії та США в порт „Південний“.

У зв'язку з бойовими діями на сході

України та втратою контролю над вугільними шахтами на окупованих районах Донецької та Луганської області, Україна змушена була розпочати імпорту вугілля із ПАР та США.

Медіа-кампанія проти „Роттердам плюс“

Основним критиком формули „Роттердам плюс“ став Андрій Герус, засновник „Асоціації споживачів енергетики та комунальних послуг“, метою діяльності якої було заявлено лобювання інтересів споживачів в органах державної влади та місцевого самоврядування. За підрахунками А. Геруса щомісяця формула „Роттердам плюс“ збирає надлишковий мільярд гривень. Лічильник продовжує рахувати збитки до теперішнього часу. Станом на початок серпня 2020 року, він підрахував збитки на рівні 64 млрд грн.

7 вересня 2016 року, майже через 6 місяців після прийняття постанови про введення в дію формули „Роттердам плюс“, А. Герус та представництво асоціації оскаржили її в Окружному адміністративному суді Києва. 29 грудня 2016 року суд відхилив позов.

28 лютого 2017 року Київський апеляційний адміністративний суд відхилив апеляційну скаргу чотирьох позивачів, включаючи А. Геруса, які намагалися оскаржити дію формули „Роттердам плюс“. 31 березня 2017 року Вищий адміністративний суд остаточно визнав законною постановою

(Закінчення на стор. 19)

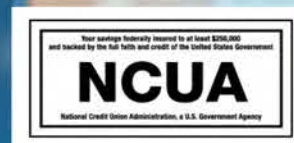

Find us in:

Illinois
Michigan
New Jersey

ДОСЯГАЙТЕ СВОЇХ ЦІЛЕЙ!

ЗАРОБЛЯЙТЕ НА ВИСОКИХ ДЕПОЗИТНИХ СТАВКАХ.

HIGH RATE CERTIFICATES **3.03%** APY* One Year Certificate
3.19% APY* One Year Jumbo Special Certificate

*APY=Annual Percentage Yield. Dividends accrue on daily balance. Certificate dividends compound quarterly. Withdrawal before maturity subject to penalty, as stated in Truth-in-Savings Disclosure. Certificate rates are subject to change at any time. Minimum required Certificate amount is \$500 to receive 3.03% APY and \$250,000 minimum to receive 3.19% APY. Yields are accurate as of 9/21/2022. Maximum certificate amount is \$1 million per member. Fees may reduce earnings.

Home Office:	5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656	773-589-0077	734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106	973-373-7839	26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091	586-757-1980
📍 2332 W. Chicago Ave.	136 E. Illinois Ave. #100, Palatine, IL 60067	847-359-5911	558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306	201-795-4061	11756 Charest St., Hamtramck, MI 48212-3059	313-366-0055
🕒 Chicago IL 60622	302 E. Army Trail Rd., Bloomingdale, IL 60108	630-307-0079	60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981	973-887-2776	7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322	248-487-0330
773-328-7500						

selfreliance.com

Пісенна скарбниця...

(Закінчення зі стор. 6)

1944 р. біля села Юшківці (нині Львівської області):

*Хто з повстанців та
не знає друга Шугая,
Хто не знає, як літає молоде орля?
Знають, знають усі хлопці,
знають, як один,
Він – поет, боєць одважний,
України син.
Побратиме, побратиме,
вірний, дорогий,
Не забудемо про Тебе,
друже бойовий!*

А пісня „Гей, там далеко на Волині“ з приміткою „Івахів Василь, уродж. Села Подусова, Перемишлянського району, переслідувався поляками, часто був у тюрмах. Член УПА“:

*Гей, там далеко на Волині
Створилась армія УПА.
Там вже воскресла Україна
І завітала свобода...
Горіли села і містечка,
Борці боролись, скільки сил.
В перших рядах борців-героїв
Упав Івахів, друг Василь.
Упав, як лицар Українці,
На полі бою, як борець,
Ціле життя страждав у тюрмах,
Геройська смерть сплела вінець...*

До них відноситься й пісня „Про Коновальця“:

*Там далеко в Роттердамі
сталася новина
Вбили наші вороженьки
найкращого сина...*

Пісня „Про Біласа й Данилишина“:

*Що перший син Василь Білас
Славний син український,
Що другий син Данилишин
Герой оунівський...*

Пісні про цих же героїв „Під Львовом чорна хмара“ та „Як Лопатинський з-за кордону“ більш відома як „Про Лопатинського“:

*Упала Зена край дороги
Із криком: „Слава! Не здавайсь!“
Упав Медвідь, а Лопатинський
На Львів, на Львів все пробравсь...*

– **Глибоку конспірацію в УПА** („Гей, бували хмари“ (більш відома як „Пісня про „Савура“), „Зажурилась Україна“ (про підступне вбивство сексотами друга „Бір“), „Ой, у лісі, на поляні“ (про трагічну загибель сотника „Соловейка“ і його вояків „Орла“ й „Ореста“), „Пісня сотні Шума“, „Про Нечая“ та ін.), адже повстанці були відомі як правило лише під псевдонімами, щоб не наражати рідних і близьких на репресії німецьких чи радянських окупантів. Досить часто провідники УПА свідомо обирали собі імена відомих діячів української історії – „Богдан“, „Гонта“, „Довбуш“, „Нечай“, „Перебийніс“, „Тарас Бульба“ та ін.)

*Упав „Орел“, упав „Орест“,
Упав „Соловейко“.
Крикнув „Слава Україні!
Будь здорова, ньенько!“*

– **Долю поневоленої України** („Сумний святий вечір у сорок сьомім році“, „Триста літ минає“, „Чи чуєш ти, друже, юначе“ та ін.):

*Триста літ, триста літ минає,
Як наш нарід по тюрмах страждає
На українській землі...
Ой вставай, ой вставай, народе,
Здобувай Україні свободи...*

– **Трагічну долю Карпатської України** („А Тисою плывуть трупи“,

„В Закарпатті радість стала“, „В Карпатах сум“, „Карпатські січовики“, „Цього року сумні свята“ та ін.):

*В Карпатах сум і жаль настав,
Бо знову ворог Батьківщину взяв.
Зітхання проклин несеться
з гір до гір,
Гуляє орда ворогів...*

– **Самовіддану жертвну боротьбу вояків УПА** („Вже вечір вечоріє“, „Ви в дні весняні положили життя“, „Ішли селом партизани“, „Лента за лентою“, „Ой у лісі на полянці“, „Там на півночі, на Волині“, „Чи то буря, чи грім“, „40 повстанців“ та ін.), в яких досить характерним є заклик до непохитної віри в свою правду, до єдності в боротьбі, а також бути гідними спадкоємцями слави звитяжців княжої доби та козащини:

*Ми йдемо у бій, земля гуде,
радіють гори, степи,
бо нас на бій благословляє
могутній дух Мазепи...*

Продовженням цієї тематики є пісня-марш „Чуєш, сурми заграла“:

*Україна-мати
Кличе нас повстати,
В бою погуляти,
Волю здобувати, гей!*

та сучасна, присвячена учасникам визвольних змагань українського народу та російсько-української війни пісня-перетекстівка „За волю України“:

*І на заклик матінки України
Відгукнулись вірні сини.
І за волю, волю України,
Віддали своє життя вони!...*

– **Бої УПА з прив'язкою до конкретного населеного пункту** (під Гурбами – „Шумів-веснів Гурбинський ліс“, під Космачем – „Ах, лента за лентою“, під Уневим – „Не одна уже хмара“, у Загоріві – „В Загоріві на горі“, в Яремівці – „У неділю до полудня“, у Бишках, на край лісу“, „Сім героїв на Кулебах“, або ж просто „На Волині“ та ін.):

*Позбирали біле тіло,
зложили на сани,
Та й повезли біле тіло
в місто Бережани.*

– **Гимни** („Гімн безсмертного ватаги“, „Зродились ми великої години (Партійний гімн ОУН)“, „Слава Україні“, „Український народ“, „Що ж то за прапор“ та ін.):

*Велику правду, для всіх нас єдину,
Наш гордий клич народів несе:
„Батьківщині будь вірний до згину,
Нам Україна вища понад все!“*

– **Марші** („Вперед, вперед“, „Вставай Україно“, „Вставаймо, вставаймо“, „Гей, повстанці“, „Гей, степами“, „Гей, шумить ліс і бори“, „Геть вороги з України“, „Марш куреня „Бойків“, „Марш полеглих“, „Марш „Сіроманців“, „Марш України“, „Марш шерують вже повстанці“, „Ми йдемо у бій“, „Ми українські партизани“, „Ой, там далеко, на Волині“, „Чуєш, сурми заграла“, марші сотень Бурлака, Орліва, Хріна, Шума та ін.):

*Ми українські партизани
Рушаєм лавами у бій,
За нашим прикладом повстане
Народ пробуджений як стій!...*

– **Ліричні пісні** („Дівчино-голубонько“, „Заплакали карі очі“, „Оксана“, „Розпрощався стрілець“, „Тихий ліс“, „Тихо грала чудова скрипка“, „Цвіла, цвіла калинонька“, „Шуміли сосни і дীবрови“ та ін.).

У популярній повстанській ліричній пісні „Поддай, дівчино, ручку на

прощання“ вживаються ліричні інтонації:

*Напишіть до батьків, напишіть
до ньеньки,
Напишіть до любові дівчини,
Що гостра куля грудь мою пробила
О пів до восьмої години.
Напишіть до батьків, напишіть
до ньеньки,
Напишіть до любові дівчини,
Що вірні друзі мене схоронили
О-пів до другої години...;*

– **Жартівливі пісні** („Гей, чобіт за чоботом“), в яких досить часто з гумором відображався дійсний побут вояків УПА:

*Прийшли в другу хату, –
Гарненько наїлись,
Про війну розпитались,
До лісу потяглись...*

– **Пісні-балади**, в яких центральними героями є вояки, їхні сім'ї, кохані й друзі („Ішов відважний гайовий“, „Завтра в далеку дорогу“, „Ой надлетів той крук чорний“, „Ох, як люблю ті наші гори“, „Розпрощався стрілець“, „У лісі, у темному“ та ін.), які сповнені героїчного пафосу найкраще передають дух боротьби УПА:

*Не вмираю я сам один,
нас вмирає троє братів,
Що боролись за Україну
проти ворогів...*

Досить поширеним у повстанських піснях є образ важкопораненого вояка УПА, який усвідомлюючи свою близьку смерть, дає передсмертні настанови рідним та радить коханій дівчині шукати іншого нареченого:

*Іди, іди додому,
На мене не чекай –
Іди, іди додому,
Та іншого шукай...*

Прадавній, добре відомий українській баладній творчості мотив пораненого „стрілою розпроклятої орди“ козака, в повстанській баладі „У лісі, у темному“, набуває вже зовсім іншої реальності:

*Болить мене серденько,
Болить правая рука,
Що куля поранила –
Куля більшовика...*

За способом творення (за авторством) повстанських пісень поділяються на:

– **авторські** – серед їхніх авторів відомі мистці О. Бабій („Зродились ми великої години“, М. Болеслав, П. Болехівський-Боян, В. Гренджа-Донський, Я. Гордій, Б. Лепкий, С. Малюца („Гей, степами“), А. Марченко, Р. Купчинський („Машерують вже повстанці“, „Чи то грім гримить“), М. Дяченко (Марко Боєслав, загинув 22 лютого 1952 року) та інші:

*За нікого битись не будемо,
До нікого в найми не підєм,
Для України ми усі живемо
І за неї голови складемо...*

– **народні** – у переважній своїй більшості авторами і співавторами повстанських пісень були не лише укладачі текстів і мелодій, але й широкі верстви українців, селянський та середньо міський прошарок, що проніс ці пісні через страшний більшовицький режим аж до днів незалежності України. Це є дуже важливим для повстанських пісень, які крім уособлення дійсно народно-го духу, є переконливим свідченням масовості українського руху опору. Соціально походження відомих і безіменних авторів пісень про УПА рішуче спростовує більшовицькі вигадки про її вояків, як про зрадників укра-

їнського народу;

– **перетекстівки** (переспіви) – значно змінені частини тексту відомих і народних пісень, або загальновідомих мелодій, що сприяло швидкому поширенню повстанських пісень у вигляді листівок, що було набагато легше, ніж розучувати нові пісні та незнані мелодії; створити новий актуальний текст пісні та мелодію, яка б відразу припала до душі багатьом людям, було досить важко, адже в умовах партизанської боротьби нові пісні були вимушено локалізовані тому й використовувалися відомі наспіви. Зразками повстанських пісень-перетекстівок є пісні: „В схронах УПА“ на мелодію пісні „Огонек“, „Вже вечір вечоріє“, в якій використано наспів козацької пісні; „Світить місяць над горами“, яка тісно прив'язана до пісні „Під Києвом, під Крутами“. Досить поширеною є пісня-перетекстівка „Я сьогодні від вас від'їжджаю“, про прощання вояків УПА з близькими й рідними перед походом та їх присягу над могилами загиблих героїв, яка „співалася поза лініями обох фронтів“:

*І задай ті щасливі хвилини,
Як любились, кохалися ми.
Твоє личко – рожевий цвіточок,
Твої очі чарують мене.
А удома старенькая мати
Свого сина в вікно виглядає:
Чи поверне він з Чорного лісу,
Чи покращить матусі життя?
Ой, не плач, не ридай, стара мати,
Твого сина на світі вже нема.
Він загинув в повстанському бою,
Залишилась могила сумна.
Поскидали вони мазепинки,
І клялися за нього пимстити,
Щоб вже кров не лилася даремне,
І щоб ньеньку стару звеселити.*

Повстанські пісні не завжди можливо (та й не завжди доцільно) відділяти від стрілецьких, про що свідчить повстанська пісня невідомого автора, який додав новий заключний куплет про партизанську боротьбу УПА до стрілецької пісні „Розпрощався стрілець із своєю ріднею“:

*Ряди за рядами ідуть партизани,
До походу гармати їм грають,
За народну честь –
за знуцання і смерть –
Вони ката усюди карають...*

Однак, крім широкого використання стрілецької тематики, яка й власне підготувала ґрунт для пісень УПА, пісенний пласт скарбниці повстанського руху має й свої особливості: відображення нових історичних реалій та умов боротьби; широке подання всіх відтінків героїчного, маршово-закличного, сумовитого та інколи навіть жартівливого; відображення повного діапазону людських інтересів та почуттів.

Повстанські пісні, були й залишаються правдивими свідками новітньої народної творчості українців і становлять вагомий частку музичного фольклору, що побутував в УПА. Вони свідчать, що національний дух українців не вгасав навіть у найважчі часи тоталітарного режиму.

Сьогодні повстанська пісня має стати піснею вояка української армії, в якого, як у вояка УПА, немає передбоеквого страху, немає жалю за життям, яке висить на волоску. Саме вона має виховувати в молодого покоління почуття спадкоємності, волелюбності й патріотизму, господаря держави, любов до рідної мови й потребу пошанування своїх героїв, зокрема й вояків УПА та всіх тих, що сьогодні продовжують гинути за Україною.

ЗНОВ ЗА СТАРЕ

Не 4, але 10.5 мільйона жертв Голодомору

Йосиф Сірка

Здавалось би, що на 90-му році Голодомору вже й до горобців на стріхах дійшло, що Голодомор 1932-1933 років в Україні спричинився до понад 10 мільйонів жертв. На жаль, виявляється, що для декого навіть 90 років є недостатнім часом, щоб зрозуміти найбільший геноцид українців у ХХ ст. Складалося враження, що найновіші дослідження найпопулярнішого історика-дослідника жертв Голодомору проф. В. Сергійчука вже не залишили сумніву про те, що число загиблих перевищує 10 мільйонів. На жаль, дійсність свідчить про інше.

Недавня поява брошури-книжечки відомого проф. Пола Роберта Маґочі „UKRAINE REDUX“ (40 стор. разом зі змістом, вступом та мапами, розмір кишенькового формату), підтвердила, що навіть відомі дослідники історії України, схильні повторювати не найновіші досягнення у пошуках правди про Голодомор, а, скоріше – кліше, яке так сумлінно накинули й накидають всім вихідці зі „соціалістичного реалізму“, який досі помітний у декотрих українських істориків.

Не буду заторкувати зміст дуже „стислої“ історії України, бо ж не знаємо, з якою метою вона появилася в часі, коли споконвічний ворог хоче „вирити“ Україну зі списку існуючих держав і народів. Можна погодитись з тим, що під сучасну пору московська пропаганда далі виправдовує свою загарбницьку агресію проти миролюбного сусіда і саме московська орда у ХХІ ст., на 90-му році Голодомору, вирішила вже не голодом, але бомбами знищити українців.

Сама поява кишенькової книжечки про Україну – позитивне явище, але вміщене припущення про 4 мільйони жертв Голодомору є шкідливим, бо воно не тільки „забуває“, чи заперечує 6.5 мільйонів, яких не згадує, але й ображає неймовірні зусилля дослідників, які, через вивчення найрізноманітніших статистичних та інших джерел та документів, довели, що жертв голодної смерті було понад 10.5 мільйона.

З прихильників твердження про 3-4 мільйони жертв, яке вже давно відстоює, на жаль, український історик С. Кульчицький, не спростував ніхто і не заперечив першої появи твердження про 10 мільйонів жертв Олега Романишина 2008 року (Oleh Romanushyn, Andrew Gregorovich, Orest Steciw. Holodomor: Genocide by Famine: 10,000,000, Ukraine, 1932-1933. Toronto: League of Ukrainian Canadians, Ucrainica Research Institut, 2008).

До вивчення Голодомору активно залучилися вже давніше такі відомі історики як Роберт Конквест (Robert Conquest), Джеймс Мейс (James Mace), які підготували ґрунт до визнання Голодомору злочинном комуністичного режиму СРСР. Щоб досліджувати розміри жертв штучного голоду, потрібно було жити в Україні, щоб мати доступ до джерел, які потрібно було шукати не тільки в бібліотеках

та архівах України, але й у центральному архіві – в Москві.

Для такого вивчення проблематики найсприятливішою була нагода для „відданих партії і народу“ істориків України, які й почали займатися „дослідженням“. З появою американських істориків, зацікавлених дослідженням Голодомору, почали з'являтися і такі науковці, які ще „вчора“ твердили, що голоду не було, а якщо й був, то не тільки в Україні, а комуністи невинні.

Ситуацію (в Україні) стосовно кількості жертв Голодомору можна прирівняти до британських журналістів: Гарета Джонса (Gareth Jones) та Волтера Дуранті (Walter Duranty), який став американцем. Обидва вони жили в СРСР та писали статті про життя, зміни у першій комуністичній країні, але один бачив як голодні вмирили на вулицях українських міст (Гарет), а другий (Дуранті) писав про „великі зміни“, не помічаючи голодних смертей!

Отак, склалося, що і серед українських науковців знайшлися історики, які не змогли відрізнити комуністичну пропаганду від правдивої науки та такі, які сумнівалися у правдивості подій, які дозволяла пропагувати та інтепретувати комуністична наука СРСР. Таким чином, завідувач відділом історії України 1920-1930-их рр. років Інституту історії України, відділ соціалістичного і комуністичного будівництва, Станіслав Кульчицький, став одним із перших „дослідників“ голоду в СРСР. Якщо Дуранте не бачив мертвих від голоду, то проф. д-р Кульчицький, як „номенклатурний історик“, став „глашатаєм“ голоду, який був на території СРСР, не надаючи великого значення кількості жертв і приховуючи справжні причини. Саме він став першим „літаючим професором“, якому дозволили говорити про голод взагалі, зокрема, у США та Канаді. Саме він „отруїв“ не одного закордонного дослідника „статистичними даними“ советських архівів, які йому були доступні.

Відкритий лист до керівництва України: Президента В. Зеленського, голови ВР України Р. Стефанчука, прем'єр-міністра Д. Шмигала від двох відомих дослідниць Голодомору-геноциду Вікторії Малько (координаторка програми вивчення Голодомору на кафедрі історії Каліфорнійського університету, Фресно, США) та Ольги Бертельсен (доктор історичних наук, захистилася в Нотінгемському університеті, працювала в Торонтському, Колумбійському, Нью-Йоркському), вказує на те, що в Україні досі в Інституті історії України НАНУ (комуністична установа задля поширення і поглиблення ідеологічної контролю) та в міністерстві культури сидять люди, які відверто підтримують московську пропаганду і переслідують науковців, які мають незалежну від них думку.

Цілковито відмінний від С.Кульчицького, науковий шлях пройшов на 13 років молодший історик, Академік Володимир Сергійчук, який, не тільки нагадає Гарета Джонса, але й нагороджений 2019 року

Медалею Г. Джонса, за численні й переконливі розвідки, які підтверджують, що Голодомор забрав понад 10 мільйонів життів українців.

Чи не найкращим доказом ворожості до української науки було ставлення Інституту історії України НАНУ до Міжнародного форуму – Київ, 7.9.21 – який був присвячений 100-й та 75-й річницям штучного голоду 1921-1922 та 1946-1947 рр. і пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 рр. Саме Кульчицький і його учні увесь збірник документів „Геноцид українців 1932-1933 рр. за матеріалами досудових розслідувань“ – упорядники О. Петришин, М. Герасименко, О. Стасюк (Київ: Видавництво Марка Мельника) оголосили „фальсифікацією“ історії – цілковито у стилі комуністичної пропаганди.

На жаль, у вільному світі ще не всі збагнули, що комуністична пропаганда в Україні має ще багато „живого коріння“, яке через „руський мир“, проростає з багна московського болота. Отаким чином, вдається колишнім номенклатурним „науковцям“ заводити в оману і західних дослідників, які звикли довіряти не тільки звучним назвам інституцій, але й комуністичним докторам наук, професорам, академікам, президентам і т. п.

Доречно буде зазначити, що згаданий Міжнародний форум в Україні пройшов без українських ЗМІ (лише одна журналістка газети „Україна молода“), а з-поміж українських президентів, лише В. Ющенко взяв у ньому участь! Нема сумніву, що проти форуму виступали майбутні рупори про фальсифікації. А справа в тому, що Міжнародний форум оприлюднив численні незаперечні факти, на які компартійні „історики“ не мали відповідей і тому оголосили їх „фальсифікатом“ – відома методологія комуністичного режиму.

Пригадаємо хоч деякі виступи на форумі, щоб зрозуміти реакцію залишків номенклатури у ХХІ ст. Заслужений юрист України, генерал-лейтенант СБУ М. Герасименко, повідомив, що „У 2009 році було порушено кримінальну справу №475 (за фактом влаштування на території України масового голоду в 1932-1933 роках... Це був дуже складний процес, адже в слідчих не було ні методик, ні тактик розслідування цього непростого злочину. Тоді була допущена велика помилка, адже проведені експертизи не дали відповідь на запитання про кількість жертв. Експертизу зробила одна невідома

демографія, її не підтримав жоден відомий демограф. Було виведено цифру 3 млн 941 тис. українців.

У демографів є такі терміни цікаві – „надсмертність“ і „середня смертність“, і от, використовуючи їх, було визначено число загиблих українців. СБУ не провела інші експертизи, хоча була вказівка Генпрокуратури призначити комплексну експертизу, залучивши істориків, економістів, статистів та інших фахівців. Тим часом, саме ця цифра стала „гуляти“ по Україні і всьому світі як єдино правильна. Хоча вона була занижена в 2-2.5 раза.

І тільки в 2019 році було розпочате нове кримінальне провадження, у результаті якого напрацьовано дуже великий обсяг матеріалів. Як експерт я знайомився з цими матеріалами. Проведено сім складних експертиз, у результаті яких було чітко визначено кількість втрат: 10,5 млн осіб. Саме ця цифра має бути зафіксована і піти по всьому світу. І не повинно бути більше ніяких дискусій“.

Незважаючи на те, що М. Герасименко вважає кількість жертв ще не остаточною, з ним погоджується і академік Сергійчук, який вважає, що до геноциду слід „додати і загиблих українців за межами тодішньої України – на Кубані, Нижньому Подонні, Слобожанщині, Поволжі, в Казахстані – ми про них теж не повинні забути“.

Гадаю, що багато-хто з дослідників, істориків поза межами України і не чули про висновки Міжнародного форуму, про який і мало-хто з українців чув, бо ж „авторитетний“ Інститут історії України, на чолі з керівництвом, подбали про те, щоб про нього навіть не згадували не тільки у ЗМІ, але й у науці – наклали досвідчений метод минулого – визнали багаторічну кропітку працю фахівців фальсифікатом. Фактично інститут став корумпованим ідеологічно.

Тому й не дивно, що чужинці довіряють професійному брехуніві, а не правдивому науковцеві, фахівцеві своєї справи. Дивує лише, що проф. Маґочі подає у своїй книжечці про Україну не доведену фахівцями кількість жертв Голодомору, а повірив номенклатурним „науковцям“, для яких не правда і факти були важливими, але комуністична ідея, внаслідок якої ще й сьогодні проливається кров не тільки українців, але й агресора. Не хочеться вірити, що автор „A History of Ukraine“ (1996) та інших публікацій не чув про 10.5 мільйона жертв Голодомору!

DNIPRO LLC.

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Туристичні послуги: авіаквитки в Україну та інші країни • Пересилка пакунків, автомобілів та контейнерів в Україну та інші країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки

ROSELLE, NJ
645 W 1st Ave.
Tel.: 908-241-2190
888-336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave.
Tel.: 973-916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: 215-969-4986
215-728-6040

ПОСТАТІ

Коропецький – вояк, дослідник і вчений

Олександр Панченко

12 жовтня минає 10 років від дня смерті Івана-Святослава Коропецького, американського економіста, дослідника історії українського господарства, порівняння економічних систем, історії української економічної думки, іноземного члена НАН України.

У книзі „Про Україну, економіку і про себе“ (2003) розділ „Моя професійна і суспільна діяльність“ св. п. проф. І.-С. Коропецький пише про себе: „Народився я 24 червня 1921 року в сім'ї греко-католицького священика о. Володимиром та вчительки Софії (народженої Татомир) на Івано-Франківщині. До народної школи я почав ходити в Долині Тлумацького району, а скінчив її у Самборі. Кілька місяців по закінченні середньої освіти в українській гімназії в Станіславі (тепер Івано-Франківськ) вибухнула Друга світова війна. Мою вужчу батьківщину – Галичину окупувала Червона армія. Між 1943 та 1946 роками я служив в Першій українській дивізії (включно з одним роком у американському полоні). Военні дії не дали мені змоги студіювати суспільні науки, які мене напередодні цікавили“.

І.-С. Коропецький у 1989 році серед 20,687 членів American Economic Association був єдиним, хто обрав українську економіку, як свою спеціальність і написав ряд книг з цієї теми. Збірка вибраних статей І.-С. Коропецького „Економічні праці“, яка побачила світ у київському видавництві „Смолооскіп“.

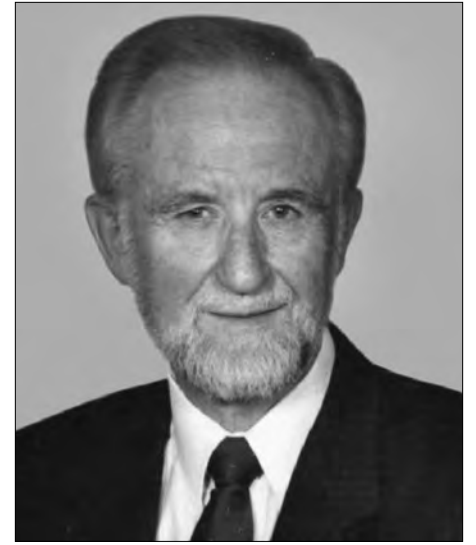
У цьому дописі хотів би зупинитися лише на двох важливих етапах життя та діяльності І.-С. Коропецького: його участі в Українській Дивізії „Галичина“ та діяльності повоєнного Братства бувших вояків-дивізійників на чужині, а також на його дослідженні творчої спадщини професора-економіста Михайла Івановича Тугана-Барановського, про якого мало написано українськими авторами.

У тижневику „Свобода“ від 18 січня 2013 року Ярослав Колодій у статті „Послужив Україні і як вояк, і як вчений“ про І.-С. Коропецького, зокрема, пише: „З волі Всевишнього закінчив свою туземну мандрівку життя колишній підпоручник Дивізії „Галичина“ та член Братства Дивізійників проф. Іван Коропецький. З глибоким жалем сприйняв вістку про мого дорогого побратима – про смерть, що звільнила його від терпіння останніх днів. Недуга та смерть забирають від нас наших рідних і друзів, і часами важко зрозуміти, куди вказують Господні напрямні знаки. Залишається для нас лише віра і надія на зустріч. Полегшу в цей сумний час знаходимо у споминах минулих днів (...). Проф. І. Коропецький став автором вісьмох наукових розвідок про економіку України англійською мовою, двох україномовних, що були видані в Україні, як також і його „Вибрані економічні праці“ українською мовою, що з'явилися у видавництві „Смолооскіп“ у 1998 році. І. Коропецький був людиною непересічних моральних

вартостей, цікавився усіма проблемами, пов'язаними з розвитком і зміцненням незалежної України, переживав невдачі і роздор в українському суспільстві, непохитно вірив у майбутнє України, перемогу національних ідеалів і свободу для українського народу“.

І.-С. Коропецькому належать новаторські дослідження про Михайла Тугана-Барановського (1865-1919), українського економіста, науковця, історика, який після 1917 року виявив себе як політичний і державний діяч Української Народної Республіки. І.-С. Коропецький є автором цікавої праці „Внесок Михайла Тугана-Барановського в монетарну економіку“.

У своїй статті „Пам'яті Івана-Святослава Коропецького, поміщеній у часописі „Критика“ в травні 2013 року д-р Роман Процик писав: „Іван-Святослав Коропецький присвятив своє життя справі, яка, на перший погляд, не є надто показною. Але вона є, в суті речей, тим наріжним каменем, на якому спираються не лише суспільні та гуманітарні науки. Звідти походять усі основні поняття нашої свідомості і національного буття. Йдеться тут про економіку і про внесок Івана Коропецького у дослідження як цієї сфери соціального життя України, так і історії української економічної думки. Його порівняльні студії, що стосувалися різних економічних систем, його наукова та викладацька діяльність, його зусилля на організацію численних наукових конференцій із питань економіки, передусім на базі Українського

Проф. Іван-Святослав Коропецький. (Фото: „Критика“)

наукового інституту Гарвардського університету, його організаторський талант, який виявився у заснуванні Міжнародної української економічної асоціації (проф. Коропецький був її президентом) та наукового щорічника „Ukrainian Economic Review“ (він був його головним редактором), вирізнялися навіть на тлі цього, мабуть, найактивнішого покоління повоєнної імміграції. В його доробку також десятки наукових статей, книжок і збірок з економіки України. Він мусив бути, водночас, ідеалістом і заповзятим сміливцем, щоб спромогтися, фактично самотужки, підняти завісу, яка затуляла реальний стан післявоєнної економіки УРСР. У контексті західної науки це означало, що він мусив невтомно розвіювати туман, який маскував нищівну експлуатацію України московською владою“.

Лохвиця, Полтавська область

Щоб вижити...

(Закінчення зі стор. 12)

ми різнобарвних експертів про те, що „росія мобілізується у відчаї і за кілька тижнів програє. Мобілізація небоєздатного гарматного м'яса в корумпованій системі заздалегідь провальна. В них не вистачить фахівців, зброї та логістики. Почнуться бунти, росія посиплеться зсередини.“

Люди чують те, що хочуть чути.

Але перше правило будь-якої війни звучить так – програє той, хто недооцінює ворога.

Російський мобілізаційний потенціал – до 25 мільйонів. При тому, що Україна вже мобілізувала більшість свого найкращого ресурсу, армія втомлена важкими битвами і втратами. А ворог дасть свіжий ресурс. І навіть якщо боєздатним виявиться лише кожен п'ятий – з одного мільйону – це додаткових 200 тисяч до тих 250 тисяч, що вже задіяні в Україні.

На великих числах створюється ефект, коли кількість переходить в якість, навіть коли мова йде про російську армію.

Справді, більшість з них готові воювати лише з дивану, коли війна йде тлом з телешоу. Але низький рівень мотивації воювати за Путіна компенсується банальним бажанням вижити. Всі, хто захоче вижити, стануть гарними воїнами. І результативно вбиватимуть нас.

Дотепер млявий волонтерський рух набере масштабних обертів, адже війна торкнеться майже кожної сім'ї.

Будуть передавати все – від теплої одягу до дронів. Так у війну будуть втягнуті всі, і відповідно ресурс країни з населенням в 146 мільйонів. Так із шизофренічних пропагандистських шоу, з телевізора, війна перетече в кожен їхню ізбу. Так війна стане

Мобілізація [в РФ] означає зовсім інакший етап війни, з етапу, де жертви йшли на десятки тисяч, ми переходимо в етап, де загинуть сотні тисяч.

для росіян народною.

6. Готуйтеся або вмиряйте. Вже за місяць гігантська хвиля орди хлине в Україну.

Ви не вірили що почнеться велика війна, бо вас офіційно про це не попередили? І ви не готуетесь, почувши про те що в росії відбувається масштабна мобілізація? Якщо ви досі чекаєте на якийсь знак – то ось він. Готуйтеся. Це екзистенційна війна, тобто, або ми, або вони.

Неважливо, якою мовою ви говорите, який у вас рівень освіти, доходів, і де ви живете. Вас кинуть в підвал і заб'ють палицями до смерті. Просто тому що ви – українець.

Купіть зброю, рацію, дрон і аптечку, екіпірування. Навчіться всім цим користуватись. Організуйте трену-

вання з сусідами, родичами і колегами. Коли прийде час воювати, часу тренувати вас уже не буде. Читайте і дивіться ролики про військову тактику. Вмійте окопуватись. Майте запас їжі і води.

Ті, що завтра підуть на смерть – йдуть, щоб виграти для свого народу час, щоб ми встигли підготуватись. Підготуватись, щоб вижити.

Ви не побачите тих, що виграють нам час, у безкінечних етерах, де диванні експерти заспокоїливим голосом арестованих заколисують нашу виснажену психіку. Але саме ті, хто виграють час на фронті, відчувають відповідальність за ваше життя.

Вони, а не політичні чиновники цього світу. Жоден президент не понесе відповідальність за вашу смерть.

Ті, що зараз лежать, у братських могилах, вигравали час, щоб ми встигли озброїтись.

7. А як програти війну? Я була однією з тих, хто вісім років повторювала мантру, що незабаром росія прийде з великою війською. Тому, не вірте таким як я, ми просто псуємо вам усім гарний настрій і розводимо паніку.

Правильний спосіб – вірити в заспокоєну аналітику безкінечних експертів, дивитись приємні смішні меми про недоумкувате гарматне

м'ясо ворога. Живіть, як і раніше, пасивно чекайте, що скоро все налагодиться. ЗСУ все вирішить, а ви – не в армії, тому ви нічого не можете зробити. Нагорі – видніше.

Не тренуйтеся. Не організовуйте людей для підготовки до протиповстання партизанської боротьби. Не купуйте спорядження. Не скидайтеся на дрони та рації для армії.

Не беріть на себе відповідальність. Станьте ідеальною жертвою. Безкінечно переглядайте стрічку новин і читайте приємні промови політиків в очікуванні швидкої перемоги.

Вірте, що росія – слабка і скоро рухне. Вірте, що 1.5-мільйонна армія нічого не вирішить, а ядерних ударів не буде. Вірте, що вас все це не торкнеться.

P.S. Питають про конкретні інструменти підготовки – залишаю лінк на курс „Застосування технологій в умовах війни“. Курс створений для всіх, хто хоче захищати з розумом – інтелектом і технологіями (https://courses.prometheus.org.ua/courses/course-v1:Prometheus+UAV101+2022_T2/about).

Як скорегувати вогонь по окупантам маючи в руках лише телефон? Як правильно використовувати планшет, рацію, дрон, Старлінк? Як не видати свої позиції? Це мають знати вже навіть старшокласники.

Поширте серед знайомих бійців, рятівників, медиків, пройдіть самі. Курс повністю безкоштовний.

novynarnia.com

Українські жінки...

(Закінчення зі стор. 9)

окрім США та України, з усіх питань, пов'язаних з наслідками війни Росії проти України.

Е. Трюдо наголосила на важливості зберегти енергію проукраїнської спільноти, щоб продовжувати розповідати історію України, посилювати наратив про Україну, зміцнювати міжнародну солідарність та використовувати всі можливі засоби для притягнення Росії до відповідальності за її неспровоковану та варварську агресію. Вона рекомендувала стратегію зустрічей представників української громади з дипломатами інших країн для їх інформування про стан справ в Україні, особливо у зв'язку з жіночими питаннями та роботою місцевих неурядових організацій. Інформація потім має включатися до дипломатичних нот та входити до системи інформування національних урядів. Вона відзначила, що важливо залучати країни Південної Америки та Африки до спільного фронту з метою якнайшвидшого припинення війни, цю яку платять люди по всьому світу.

За словами Трюдо, Російська Федерація є „майстром“ дезінформації і намагається представити війну як конфлікт між США та Росією. Вона

закликала українські громади по всьому світу співпрацювати з міжнародними ЗМІ, щоб донести до громадськості інформацію про природу війни. Це війна проти демократії та демократичного світу. Вона додала, що „народ України накреслив для демократії лінію на піску“.

Наприкінці зустрічі, С. Зелік подарувала Е. Трюдо вишукано розписану українську писанку – знаковий символ України. Вона розповіла про українську легенду, згідно з якою світ існуватиме доти, доки люди розписуватимуть писанки. Як кураторка виставки в УІА під назвою „Писанка: символ надії“, С. Зелік запросила людей та інституцій з усього світу надсилати писанки на виставку з подвійною метою. По-перше, щоб забезпечити виживання світу, а по-друге, щоб передати Україні всі зібрані писанки після закінчення війни.

Із заключним словом виступила М. Заяць. Її посил був дуже чітким: історично імперії розпадаються, і прийшов час покласти край Російській. Необхідно повністю відновити кордони України до 2014 року, а війна, яка триває вже більш ніж 200 днів, має завершитися невтралізацією Росії. „Україна, – підкреслила вона, – переможе, оскільки Україна та українці не мають іншого вибору, окрім перемоги“.

СУА

Українці вимагають викинути Росію з ООН

Українці Нью-Йорка протестують проти участі Росії в роботі ООН. (Фото: Володимир Льченко, Укрінформ)

НЬУ-ЙОРК. – 21 вересня група демонстрантів влаштувала акцію протесту проти членства Росії в ООН, зокрема в Раді безпеки. Протестувальники з українськими прапорами та гаслами зібралися біля штаб-квартири ООН, де проходять дебати високого рівня 77-ї сесії Генеральної асамблеї.

„Ми протестуємо проти того, що терористична держава Росія робить в ООН, проти її членства в Раді безпеки й у самій ООН, оскільки немає жодних законних підстав для її перебування в ній. Росія незаконно окупувала місце в ООН“, – сказав у один з

організаторів акції Артур Згуров.

Світова спільнота має тиснути, аби прибрати Росію з ООН, оскільки вона не є країною-засновницею ООН і не проходила процедуру вступу в неї, а отже, не має правових підстав вважатися її членом, пояснила народний депутат України Кіра Рудик, яка взяла участь в акції. Вона прибула до Нью-Йорка разом з іншими учасниками „Ініціативної групи з вигнання Росії з ООН“, зокрема з її співзасновником, адвокатом Максимом Барішниковим.

Укрінформ

Бакалаврів-першокурсників...

(Закінчення зі стор. 8)

для вступників-бакалаврів програми у 2022 році покриває 100 відс. вартості навчання за перший рік і може бути збережена на наступний рік навчання за виконання певних умов. Соціальна стипендія – покриває від 30 до 100 відс. вартості навчання за рік. Також абітурієнти мали змогу подати заявку на отримання стипендії від факультету, що покриває від 30 до 100 відс. вартості навчання за рік.

Іванна Могиляк, керівниця Благодійного фонду УКУ: „Цього року до нас надійшло 253 заявок на отримання соціальної стипендії від старшокурсників, 195 з них отримали стипендії, бо відповідали заявленим критеріям та виконали усі вимоги. А

також 42 відс. студентів-першокурсників отримали академічно-соціально, соціальну та факультетську стипендії“.

Наталка Климовська, проректорка із розвитку та комунікацій УКУ: „Середня ціна навчання на бакалаврських програмах — 80 тис. грн. Тобто навчання кожного студента в УКУ є дофінансоване нашими жертводавцями. І саме жертводавці покривають різницю між собівартістю та фінальною ціною. Ми дуже вдячні батькам, які оплачують навчання, адже це становить 36 відс. від надходжень в операційному бюджеті нашого університету. І ми вдячні нашим благодійникам, які готові інвестувати у майбутнє України. Без їхньої допомоги ми би не змогли навчати талановитих дітей“.

Відділ інформації УКУ

Разом до Перемоги!

(Закінчення зі стор. 7)

чинного російського вторгнення в Україну. Ми розуміли, що ці його слова вдячності всім українцям, які самовіддано боронять свободу рідної землі. „Дякуємо Вам!“ – відповіли ми, визнаючи велику допомогу США Україні.

Палким другом України є комісар округу Лекаванна в штаті Пенсильванія, демократ Джеррі Нотаріанні. Вражає його відкритість і доброзичливість. Він підтримує українців в їхній героїчній боротьбі проти воро-

га, небайдужий до потреби добровільної допомоги Україні, транспортування на наше прохання у штат Нью-Джерсі для відправки в Україну вагомих гуманітарних вантажів із міст Скрентона та Данмора.

На допомогу українським військовим понад 20 тис. дол. Цю суму складають вартість ліків, пересланих в Україну, та кошти, відправлені Благодійному фондові „Свою Україну любіть“ у Полтаві на придбання бронжилетів, шоломів, сонячних батарей, автомобілів для оборонців України.

Валентина Шемчук,
Данмор, Пенсильванія

Онлайн-виставка...

(Закінчення зі стор. 4)

збереження й поширення історичної правди про війну в Україні.

На виставці представлені як індивідуальні, так і групові артоб'єкти, які демонструють єдність української молоді та шанування свободи думки, вільного вираження поглядів і переконань. Експозиція складається з кількох розділів: „Скульптури“, „Відеоролики“, „Листівки“, „Картини“, „Есеї“. Відвідати онлайн-виставку можна за посиланням: <https://cyla-exhibition.org.ua>

Цей пресреліз став можливим завдяки підтримці IREX і Державного департаменту США. Зміст є виключною відповідальністю IREX і не обов'язково відображає погляди Державного департаменту США.

Рада міжнародних наукових дослі-

джен та обмінів (IREX) — це міжнародна некомерційна організація, метою якої є створення справедливого, успішного та інклюзивного світу для молоді шляхом розширення можливостей, сприяння зростанню лідерського потенціалу, зміцнення інституцій і забезпечення доступу до якісної освіти та інформації. Маючи 500 працівників у 100 країнах світу, IREX застосовує людиноорієнтований підхід, що полягає в тому, щоб дослухатися до місцевих лідерів, приймати спільні рішення та залучати ресурси й експертні знання для забезпечення сталих змін.

Контактні особи: Дар'я Децька, координаторка з комунікацій, ddetska@irex.org, тел.: 38 (066) 079-52-62; Анна Будішевська, програмна координаторка, abudishevaska@irex.org, тел.: 38 (097) 628-76-76.

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.
In the East Village since 1983
Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, divorce, wills and probate (New York matters only).
(By Appointment Only)
140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002
zbmasnyj@verizon.net
If 212-477-3002 landline busy, please call 201-247-2413

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Ліцензований продавець страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець Страхування Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

ARKA
Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

CNC LATHE MACHINIST
Candidate must have formal training in CNC machining with mechanical aptitude. Programming would be a plus using G Code and/or other programs, but not a requirement.
Ukrainian-owned company.
Orest Hryhorchuk
Phone: 215-364-4115; A&F LLC

У 15-ту болючу річницю відходу

св. п. Ярослави Оришкевич

(1916-2007)

Ярослава (з Руденських) Оришкевич народилася 6 вересня 1916 року в Заріччі, біля Золочева, четвертою з сімох дітей Анни Стояноської та Михайла Руденського. 23 листопада 1940 року вийшла заміж за Петра Оришкевича в сусідньому селі опівночі, оскільки релігійні вінчання були незаконними за комуністів. Петро був вчителем географії в середній школі, а Слава радницею для молодих матерів. Органи НКВД арештовували серед ночі людей, яких ніколи більше не бачили. Слава і Петро наймали кімнату в будинку місцевого священика, а коли о 3-ій год. ранку біля дому зупинилося авто катів, священик збрехав, що вони там більше не живуть. Після цього Слава і Петро багато днів ховалися в полях і лісах до появи німецької армії.

Слава народила сина Яромира-Михайла в червні 1943 року. У квітні 1945 року родина Оришкевичів переїхала до Баварії, і їх оселили в таборі для переміщених осіб у Ділінгені, на захід від Мюнхена. Старша сестра Слави та її родина мали неподалік квартиру. Петро спочатку працював кухарем в армії США, потім викладав географію в таборній гімназії. У 1949 році дядько Петра Йосип Приймак з Балтімору оплатив сімейний переїзд на військовому транспорті «Марін Марлін» з Бремена до Нью-Йорку. Родина Й. Примака забезпечила роботу та житло. Слава була кравчиною, Петро влаштувався стівідором в балтіморських доках, потім

став картографом Army Map Service у Вашингтоні. Славі знайшла адміністративну роботу з оборонним підрядником. Навесні 1963 року сім'я переїхала до Коледж-Парку, і це дозволило проводити товариські зустрічі для Наукового Товариства ім. Шевченка, Союзу Українок, Українського Вільного Університету (з професором Кубійовичем). У 1982 році Слава стала пенсіонеркою. Онук Адріан народився 4 березня 1981 року, і вона та Петро із задоволенням пильнували Адріана. Слава завжди була активною в українській католицькій парафії Святої Родини. Вона втратила Петра в жовтні 1982 року. Слава їздила до родини в окуповану комуністами Україну та накопичувала численні українські культурні артефакти, зокрема картини відомих українських художників. Коли Україна проголосила незалежність у серпні 1991 року, Слава продовжувала подорожувати Україною та завела багатьох друзів з людьми, які подорожували з нею. У 2006 році вона провела тиждень із сім'єю в Золочеві, поблизу від свого старого сімейного дому. Батьки Слави доживали свій вік у Білому Каміні. Сина Яромира відправили спостерігачем на виборах до Севастополя, і там він отримав повідомлення, що Слава померла 27 вересня 2007 року, закінчивши 91 рік життя. Він повернувся додому і влаштував похорон на католицькому цвинтарі Св. Михайла в Балтіморі.

В 40-ву болючу річницю відходу

св.п. Петра Оришкевича

(1909-1982)

Петро Оришкевич (Peter Oryshkevych), географ, педагог; народився 29 квітня 1909 року в м-ку Олесько Золочівського пов., Галичина, помер 5 жовтня 1982 року в м. Коледж-Парку (College Park), Мериленд. Закінчив клясичну гімназію у Львові (1928), Львівський університет (1933), мігра з географії під проводом Володимира Кубійовича зробив докторат із географії (1949) в УВУ в Мюнхені. Учителював у середніх школах Золочева, Львова, а після переїзду до Німеччини в 1944 - в Ділінгені в таборі ДП. Емігрував до США в 1949 р. Працював спеціалі-

том-дослідником у Службі військових мап (1951-77). Заснував і був директором Школи Українознавства у Вашингтоні, Д.К. (1955-74). Чл.-кор. НТШ, засновник і диригент хору при церкві Пресв. Родини у Вашингтоні. Автор «Географічні мапи України» (1970), «Початкова географія України й українського поселення» - шкільний підручник (1975, 1983), «Українці Засяння» у збірнику «Перемищина» (1965), «Географія Золочівщини» у збірнику «Золочівщина» (1982), «Географія українців (русинів) Великого Вашингтону» (1981).

З пошаною та у смутку залишаються:

син - Яромир, з дружиною Христею Шашкевич,
онуки - Адріан Михайло з Танею Скуб'як та сином Миколою,
- Олександр Петро з Діаною Ставничою та синами Максимом, Левком та Деміаном,
- Андрій Тарас (АТО)
та дальша родина в Північній Америці та Україні.

Нехай з Богом спочивають!

У вівторок, 5-го жовтня 1982 року, несподівана і сумна вістка до глибини зворушила українську громаду Метрополії Вашингтону, Д. К. У той день після короткої, але тяжкої недуги відійшов у вічність неструджений виховник української молоді, видатний педагог, вчений і громадський діяч д-р Петро Юрій Ізидор Оришкевич.

У розгарі праці, із планами на майбутнє, зі сталеву волею поборювати всі перешкоди, що ясно стелилися на його життєвому шляху, з безсумнівним переконанням про правильність своїх поглядів і чинів Покійний, хоч на 73 році життя, не хотів переходити на вигідне життя емерита. Працювати для нації, для громади, а передусім для української молоді - це були ідеї, яким д-р Оришкевич присвятив все своє життя.

Народився П. Оришкевич 29-го квітня 1909 року в містечку Олеську, Західня Україна. Батько його Семен був судовим урядником, а мати Кароліна з Денишуків захищала християнські засади і патріотичні почування своїм дітям (а їх було всіх восьмеро), в тому й молодому Петрові.

У народній школі вчився він у рідному Олеську. Клясичну гімназію закінчив у Львові у філії державної гімназії в 1928 році. Того ж таки року вписався на навчання у Львівський університет, де студіював географію, природу і стенографію. В 1933 році здобув диплом магістра філософії. Відбувши в Перемишлі вчительську практику, Покійний вчителював у середніх школах Львова, Золочева, Ділінгену, Німеччина, а від 1955 до 1974 років - у Вашингтоні, Д.К., в Школі Українознавства, де був директором і з великою посвятою організував і розбудував навчання у цій школі. Під його керівництвом школа дістала акредитацію Мерилендського стейтового уряду.

Бувши ще в Україні, П. Оришкевич одружився з Ярославою Руденською. В Золочеві народився їм єдиний син Яромир. В 1944 році вся родина виїхала на еміграцію, спочатку до Чехо-Словаччини, а потім до Німеччини. У Німеччині Покійний навчався в Українському Вільному Університеті, і, написавши дисертацію «Українці Засяння», дістав титул доктора філософії. В 1949 році він виїхав з родиною до ЗСА. Працював спочатку звичайним робітником,

У вічну дорогу Петрові Оришкевичеві

пізніше дістав державну посаду в Службі військових мап і за своїм фахом працював на протязі 26 років, аж до емеритури в 1977 році. Був він членом двох американських організацій: Асоціації американських географів і Крайовому географічному товаристві. Як член кореспондент НТШ і довголітній секретар Осередку тієї ж організації у Вашингтоні, Петро Оришкевич був дуже активним. В його домі і за його стараннями відбувалися засідання, доповіді, сходини та наукові дискусії.

Можна сміливо сказати, що д-р Оришкевич був душею Осередку НТШ у Вашингтоні. Дбав він і про видавничу діяльність. Писав географічні підручники для шкіл українознавства, наукові статті і дописи. Його важливіші публікації - це «Українці Засяння», «Початкова географія України й українських поселень» і «Географія українців (русинів) Великого Вашингтону, Д.К.». Крім цього, він видав цілий ряд мап України. Його участь в регіональному збірнику Золочівщини, що в 1982 році появилася в Торонто, причинилася чимало до успіху цього видання.

До останньої хвилини свого життя св. п. Петро Оришкевич не опускав пера. Він плянував ще видати підручник економічної географії України, який вже майже закінчив; приготував та-кож матеріали до 25-літнього ювілею Осередку НТШ у Вашингтоні, який хотів гідно відсвяткувати. На жаль, не довелося йому закінчити діла. У вівторок, 5-го жовтня 1982 року, о год. 2:10 перестало битися серце д-ра П. Оришкевича. При смертному ложі були присутні дружина Покійного, Ярослава і син Яромир, що є дентистом в Мериленді.

Молитви провів д-р Яромир. Покійний, за осматреній Святими Тайнами, відійшов у вічність.

Похоронні обряди почалися Парастасом 8-го жовтня м.р. в похоронному заведенні Гайнс-Ріналді, Силвер Спрінг, Мд. Похорон і Служба Божа в каплиці похоронного заведення почалися 4-го жовтня в 9-ій год. ранку. Каплиця ледве могла вмістити вінчанців і позамісцевих гостей, що численно прийшли засвідчити свою пошану і віддати останню прислугу д-рові Оришкевичеві. Похоронні відправи

відслужили священики - о. Іван Оришкевич, найстарший брат Покійного, о. Петро Шавель, парох церкви Пресвятої Родини у Вашингтоні, о. Тарас Лончина, настоятель церкви Св. Трійці у Мериленді, який проводив похоронними відправками і виголосив прощальні слова.

Зворушливо і виїмково гарно співав „ad hoc“ зложений хор під проводом інж. Петра Круля і д-ра Євгена Гіля. Довга валка автомобілів відпровадила св. п. П. Оришкевича на місце вічного спочинку, яким став для нього новонабутий український національний цвинтар-пам'ятник у Вашингтоні. Над відкритою могилою промовляв Теодор Царик, попрошавши Покійного від місцевого УКК і колишніх студентів гімназії у Ділінгені, де колись навчав св. п. Оришкевич, а Царик був його учнем.

Після похорону зібралася родина, представники місцевих організацій і гості в залі Пресв. Родини у Вашингтоні, щоб традиційними поминками закінчити сумні обряди. Тризну приготувала Ю. Тим, членкиня парафії. Присутніх було коло 130 людей. Проводив поминками брат Покійного з Брукліну д-р Осип Оришкевич. Від НТШ прощали св.п. Оришкевича д-р Юрій Старосольський, голова Осередку, і д-р Іляріон Калиневич, член Відділу і співпрацівник. Обидва промовці підкреслили поважні заслуги Покійного для НТШ у Вашингтоні. Від Школи Українознавства прощав Покійного теперішній директор тієї школи мгр Богдан Ясінський, що згадав заслуги Покійного для школи, Пласту і української молоді взагалі.

На кінець, в імені родини промовив д-р О. Оришкевич. Він згадав деякі факти із життя свого брата, подякував присутнім за численну участь, за вияви співчуття, квіти, вінки і щедри пожертви на церковні цілі.

В особі д-ра Петра Оришкевича відійшла людина ідеї і праці. Заступити прогалину, яку залишив по собі Покійний, не буде легко.

Весь обряд похоронів був фільмований на звукофільми братанком Покійного Юрієм Оришкевичем з Клівленду.

Іляріон Калиневич
Свобода, середа, 12 січня 1983 р.

„Роттердам плюс“...

(Закінчення зі стор. 12)

вою, якою була затверджена формула „Роттердам плюс“.

Формула „Роттердам плюс“, починаючи з літа 2016 року, була об'єктом постійної критики. Основною підставою для цього стало те, що у 2016 році лише 5 відс. використаного на ТЕС вугілля було імпортом, а методика визначення застосовувалася до всього вугілля, яке споживають ТЕС.

У березні 2017 року віце-президент Єврокомісії Марош Шефчович спрямував лист до Петра Порошенка, в якому розкритикував формулу „Роттердам плюс“ і зазначив, що запропонована Національній комісії експертна допомога з боку ЕС зазедве використовувалася.

У травні 2017 Генеральний прокурор України Юрій Луценко заявив, що формула „Роттердам плюс“ становить корупційну загрозу для держави та закликав Верховну Раду „ухвалити закон про ренту на вугілля та інші корисні копалини в Україні так само, як це зроблено для газу“.

24 березня 2017 року Національне антикорупційне бюро України розпочало досудове розслідування за фак-

том зловживання службовим становищем посадовцями Нацкомісії у зв'язку з формулою „Роттердам плюс“, за ознаками кримінального правопорушення.

31 травня 2019 року Президент Володимир Зеленський провів зустріч з керівниками НАБУ та САП і заявив про важливість продемонструвати „відчутні результати у розслідуванні резонансних корупційних злочинів протягом найближчих трьох місяців“.

Майже через три місяці після тієї зустрічі, 8 серпня 2019 року, детективи НАБУ за процесуального керівництва САП повідомили шістьом особам, які можливо причетні до запровадження так званої формули „Роттердам плюс“, про підозру у вчиненні дій, в результаті яких споживачам електроенергії начебто завдано 18.87 млрд грн збитків.

А. Герус заявив, що є кілька можливих рішень для виправлення формули розрахунку ціни на вугілля. Зокрема з формули можна прибрати вартість доставки, а також ввести коефіцієнт знижки на нижчу якість вугілля (високий вміст сірки тощо).

27 серпня 2020 року САП закрила кримінальне провадження у справі „Роттердам плюс“ у зв'язку з відсут-

ністю складу кримінального правопорушення.

Національне антикорупційне бюро, яке впродовж 3.5 років проводило розслідування, 28 серпня заявило про намір оскаржити рішення прокуратури про закриття справи.

18 грудня 2020 року Антимонопольний комітет України закрив власне розслідування щодо формули „Роттердам плюс“.

22 вересня 2022 року керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Олександр Клименко

прийняв рішення скасувати постанову про закриття так званої справи „Роттердам плюс“ як незаконну та необґрунтовану.

Виходить, що після введення формули „Роттердам плюс“ виграла генеруючі компанії, які стали отримувати надвисокі доходи. У дурнях залишилася Україна, яка далі залежить від поставок вугілля з Росії, промислові споживачі та опосередковано населення, які платять за електрику завищену „роттердамську“ ціну.

Економічна правда

Пішла у засвіти Ганна Шепко...

Востаннє ми розмовляли 11 серпня, говорили про передачу до Колумбійського університету безцінної переписки її батьків – Алли Гербурт та Михайла Бойчука.

Ганна Бойчук-Шепко народилась 10 грудня 1936 року, вона ніколи не бачила свого батька – його перший лист з ув'язнення датовано 7 грудня 1936-го: «Мені дуже хочеться побачити те маленьке сотворіння – донечку нашу...». Єдине, що дозволили передати йому до ув'язнення – цератову білочку з іменем, яку зазвичай кріпили на руку немовляти: «Оце одержав твого листа з 28/XII з браслеткою донечки...» – радіє Михайло Бойчук. У наступному листі він напише пророчі слова: «От як виросте, будеш мати заступницю і помішницю. Яка ж вона собою? Мені здається повинна бути гарна. Коли в тебе вдалася, то напевне хороша буде, а коли в мене, то, гадаю, що також нічого – бо у мене сестри гарні на вроду. А як ти записала Ганусю, на чие прізвище? Гербурт чи на моє?»

Прізвищем батька пані Ганна скористалася лише під час роботи на радіостанції «Свобода». Навіть зараз я чую цей чіткий, гарно поставлений голос: «Говорить Ганна Бойчук... Статна, мудра, працьовита, відповідальна і обов'язкова – її дуже цінували у мюнхенській редакції радіостанції. Маю тому докази у вигляді листів її колег, відібраних у архіві Колумбійського університету.

Життя пані Ганни Бойчук-Шепко з роду Гербурт – це життя сотні тисяч утікачів від совєтського режиму. Її доля типова для сотень і тисяч жертв могутнього цивілізаційного розлому, який дав поштовх трагічному експерименту над культурним надбанням і гуманітарним ресурсом однієї з найбільших країн Європи – України. Але також це доля конкретної жінки з потужним творчим потенціалом, сила духу якої здатна здолати нездоланне. Вона зуміла провести крізь море скрути пам'ять про своїх батьків – талановиту художницю Аллу Гербурт-Йогансен і Михайла Бойчука, любов до України.

До помешкання пані Ганни я потрапила в січні 2020 року, ми розбирали її безцінний архів, і вона, час від часу перериваючи читання листів Михайла Бойчука і Майка Йогансена, з гіркотою повторювала: «Яке нещастя з тією Україною, що не могла вона нормально жити, нормально народжувати, творити і умирати своєю смертю...» Все повторюється, Ганю, все знову повторюється, українці не можуть спокійно творити і умирати своєю смертю. І цьому мусимо покласти край.

Якось ми були на кухні – пані Ганна мила посуд, я проходила до кімнати і раптом гуркіт – з цілком дальньої полицки сама собою впала гарна керамічна пляшка... і не розбилася. Пані Ганна повернула голову і, оцінивши ситуацію, спокійно сказала: «То мама! Дає нам знак». Дайте нам добрий знак, Ганю, Ганничка – так вас називала мама. Спочивайте з миром. Мої щирі співчуття дочці Halyna Shepko, синові Максиму, онукам, усій вашій прекрасній Родині.

*Проповідь д-р Оксани Ременяки
Завідувачки відділу мистецтва новітніх технологій
Інституту проблем сучасного мистецтва
Національної академії мистецтв України
після смерті Ганни Шепко, 20 серпня 2022 в Нью Палс, Нью Йорк.*

Оселя ОДВУ ім. О. Ольжича
з глибоким смутком повідомляє членство та українську громаду, що 12 вересня 2022 року відійшов у вічність довголітній голова Оселі

св. п.

Олександр Процюк

Панахида відбулася 20 вересня 2022 року в похоронному заведенні Fletcher – Nasevich Funeral Home у Філядельфії, ПА. Заупокійна св. Літургія відбулася 21 вересня 2022 року з церкви св. Архистратига Михаїла, Дженкінтаун, ПА. Тлінні останки були поховані на цвинтарі св. Марії в Елкінс-Парку, ПА.

Родині складаємо найглибші співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

UNION FUNERAL HOME LYTWYN & GRILLO

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Nicholas J. Grillo, Manager

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

VARSHAVSKY MONUMENTS

1152 Route 10 West, Suite N, Randolph, NJ 07869

862-219-5344

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту • Індивідуальний дизайн
Гравірування на граніті • Керамічні фотографії на пам'ятники
Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

KULINSKI MEMORIALS

809 SOUTH MAIN STREET • MANVILLE, NJ 08835

Tel. 800-458-5467 • 908-722-3130 • Fax 908-253-0027

KulinskiMemorials@msn.com • KulinskiMemorials.com

- Служить українській громаді понад 60 років
- Понад 40 кольорів граніту до вибору
- Гравюри на замовлення
- Консультації вдома за домовленням
- Обслуговує клієнтів у трьох штатах (NJ, NY, PA)
- 5 хвилин від Українського цвинтаря св. Андрія у С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

ШУКАЄТЕ НАЙКРАЩІ ДИВІДЕНДИ?

Члени СУМА заробляють

Відскануйте QR для
найновішої
інформації

(As of 9/22/22)	Dividend	APY Rate	Min. Bal. to Earn APY
3-Month CD *	1.00	1.01	\$1,000
6-Month CD *	2.00	2.02	\$1,000
1-Year CD *	3.25	3.30	\$1,000
2-Year CD *	3.35	3.38	\$1,000
3-Year CD *	3.40	3.45	\$1,000
4-Year CD *	3.45	3.50	\$1,000
5-Year CD *	3.50	3.56	\$1,000
Money Market Up to \$49,999	1.00	1.01	\$50
Money Market \$50,000 & Up	2.00	2.02	\$50

Зателефонуйте нам або
надішліть SMS
914.220.4900
або надішліть нам електронний
лист на адресу
memberservice@sumafcu.org

* Shares and IRA Certificates with higher balances
receive a bonus percentage (see website for details)

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

Stamford, CT branch:
125 39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

www.sumafcu.org